INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

Editio prioribus emendatior.

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

cientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Typis & Impenſis *Rogeri Norton.*
1658.

Studium Gramatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶν, καὶ μίτροις ἐφιστάνω.
Μι. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehac positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l, ł
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῤ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⊺	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ⊥	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακραὶ, η, ω. / Breves, βραχεῖαι, ε, ο. / Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικαὶ, ε, ο. / Immutabiles, ἀμεταβόλα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικαὶ, α, ε, η, ο, ω. / Subjunctivæ, ὑποτακτικαὶ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ᾳ, οι, ῳ. / Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, η, ῳ, ηυ, ῃ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι, / Immutabiles, ει, ᾳ, ῳ.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλαὶ, π, κ, τ. / Mediæ, μέσαι, β, γ, δ. / Aspiratæ, δασεῖαι, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλαὶ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ, vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, sunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, antepenultimâ. Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ signatur, sed in omni syllabâ intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omni

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aspirantur. Sed si medio ρ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœminium, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D,	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus subjunctivus.

Singular.				Dual.			Plural.			
N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.	N.	G.	Da.	Acc.
Masc. ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὃν,	ὼ,	οἶν,		οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς,
Fœm. ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἣν,	ᾱ,	ᾶν,		αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς,
Neut. ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὼ,	οἶν.		ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἅ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὅστις, ἥτις, ὅτις.

Declinationes, κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, quinq; nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas; ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας. Gen. τοῦ Αἰνείου. Dat. τῷ Αἰνείᾳ. Acc. τὸν Αἰνείαν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ. Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν. Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plural. Nom. οἱ Αἰνεῖαι. Gen. τῶν Αἰνειῶν. Dat. τοῖς Αἰνείαις. Acc. τοὺς Αἰνείας. Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης. Gen. τοῦ Χρύσου. Dat. τῷ Χρύσῃ. Acc. τὸν Χρύσην. Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ. Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν. Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plural. Nom. οἱ Χρύσαι. Gen. τῶν Χρυσῶν. Dat. τοῖς Χρύσαις. Acc. τοὺς Χρύσας. Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κειτὴς, Judex. Gen. τοῦ κειτοῦ. Dat. τῷ κειτῇ. Acc. τὸν κειτὴν, Voc. ὦ κειτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κειτά. Gen. Dat. τοῖν κειταῖν.

Plu-

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταὶ.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ δωμᾶς, τοῦ δωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius. — formant vocativum in ε brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha.
- Poëtica in της, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τείρω tero,

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. in reliquis ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in θα, δα, εα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in α, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἁλὶ *pro* ἁλῒ *robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut* θύρα *janua*, θύρῃφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις· pauca patiuntur Apocopen, ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στράτοφι pro στράτος, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὐγέων, fertile.

Sing:

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεω, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἐυγεῶν, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plural. Nom τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinq; nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, *Atho mons,* ἔως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos insula,* κῶς, κῶ, *Cos insula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex Accusativo removerunt, ut* ἀγήῳ *pro* ἀγῆρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in* ως *neutrius generis,* τὸ χρέως *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν. Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτάν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accuſativus deſinit in α.

Excipiuntur

Gravitona in ις & ις pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ιν & ιν, ut ὁ ὄφις ſerpens, ☨ ὄφιν· ὁ βότρις racemus, ☨ βότρυν.

Gravitona in ις & ις non purè declinata, utramque retinent terminationem α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, ☨ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλις advena, ☨ νέηλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & υς formant accuſativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν· βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα· Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Excipiuntur

Quæ declinantur per εν/ος in genitivo, & adjectiva in ων & ις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεν, & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δαήρ, levir, ἀνήρ, vir, σωτήρ, ſalvator, ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & υς abjiciunt σ, βασιλεύς rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὀδούς, ad differentiam adverbii, ποῦ ubi, & ὀδοῦ obiter.

Gravitona in ις & ις formant vocativum in ι & υ, ut βότρις botrus, ὦ βότρυ, ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σθενελαΐς.

Quædam polyſyllaba compoſita in ων formant vocativū in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ ψ, vel diphthongo: ut Ἀραψ Arabs, ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut πᾶσι πᾶσιν, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτρα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσσι vel εσσιν· ut ἥρωος, ἡρώεσσι, & ἡρώεσσιν, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut σῆθος, pectus, σήθεσφι· μελεδὼν, cura, μελεδωνόφι· sunt quæ indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo, τὸ σκέπ pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, ἐξ αἴαν pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ: παραχοιπ pro παραχοίπδι, uxori: τῷ ἰδρῶ pro ἰδρῶτι, sudori. In Accusativo, τ' Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τ' ἰδρῶ pro ἰδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμ pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἶ pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus et verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος. *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος. *mel.*
υ. γόνυ, υος. *genu.*
τὸ ἄστυ, εος. *urbs.*
ω. ἡ λητὼ, όος. *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος. *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος. *quod verberaverit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος. *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος. *gratiosum.*
ων. ὁ Ἕλλων, ωνος. *Græcus.*
ὁ ποιμὴν, ένος. *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος. *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος. *majus.*
τὸ τύπτον, οντος. *verberans.*

υν. τὸ

ουν. τὸ δίπουν, οδος. bipes.
τὸ τυποῦν, οῦντος. verberaturum.
υν. ὁ μόσυν, υνος. turris.
τὸ ζευγνῦν, νύντος. jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνός. ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος. hirundo.
ὁ Ξενοφὼν, ῶντος. Xenophon
ὁ δράκων, οντος. draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρὶξ, τριχός. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος. uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος. hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρός. pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρός. manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρός. vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος. servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος. æther.
ὁ ἀνὴρ, ὄρος & ἀνδρός. vir.
ρ. τὸ ἦτορ, ορος. cor.
ρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος. testis.
ρ ὁ φῶρ, ωρός. fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ς. ὁ Αἴας, αντος. Ajax.
ὁ μέλας, ανος. niger.
ἡ μονὰς, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, ατος. senectus.
ις. ἡ δαὶς, αιτός. convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδός. puer, puella.
υς. ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel ηός, navis

εις. ὁ κτεὶς, ενός. pecten.
ὁ χαρίεις, εντος. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδός. clavis.
εὺς. ὁ βασιλεὺς, έος. rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος. vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος. Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος. Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος serpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος. murus.
τὸ τετυφὸς, ότος. verberans.
ους. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οός. bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος. placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος. dens.
ὁ ποῦς, οδός. pes.
τὸ οὖς, ὠτός. auris.
ις. ὁ μῦς, μυός. mus.
ὁ πέλεκυς, εος. securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος. Chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος. jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος. galea.
ως. ὁ γέλως, ότος. risus.
ἡ αἰδὼς, όος. pudor.
ὁ Τρὼς, ωός. Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλός. sal.
ἡ ἅλς, ἁλός. mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος. tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος. beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πός. vultus.
ὁ Ἄραψ, βος. Arabs.
ἡ κατήλιψ, φος. scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur ẽ quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, qua fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει *vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut* τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini, & communis generis, ut ὁ Δημοδένης, ἡ τριήρης triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ⊖ neutrius, ut τὸ μέλ⊖, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδένης, Gen. τοῦ Δημοδένε⊖, ους. Dat. τῷ Δημοδένεϊ, ει. Acc. τὸν Δημοδένεα, ην. Voc. ὦ Δημόδενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδένεε, ην. Gen. & Dat. τοῖν Δημοδενέοιν, οῖν. Voc. ὦ Δημοδένεε, ην.

Plur. Nom. οἱ Δημοδένεες, εις. Gen. τῶν Δημοδενέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοδένεσι. Acc. τὲς Δημοδένεας, εις. Voc. ὦ Δημοδένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχ⊖, Gen. τοῦ τείχε⊖, ους. Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει. Acc. τὸ τεῖχ⊖, Voc. ὦ τεῖχε⊖.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν. Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η. Gen. τῶν τειχέων, ων. Dat. τοῖς τείχεσι. Acc. τὰ τείχεα, τείχη. Voc. τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς. Gen. τοῦ τ καὶ τοῦ ἀληθέ⊖, οῦς. Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ. Acc. τ καὶ τ ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς. Voc. ἀληθὴς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ. Gen. Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν. Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Pl

Plural. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εἷς, καὶ τὰ ἀληθέα ἕν, Voc. ὦ ἀληθεῖς εἷς, & neutr. ἀληθέα ἕν.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur:* ut ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἑπτάετης, τοῦ ἑπτάετες.

Nomina quæ desinunt in ης *purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυᾶ, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις. masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφει, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφει, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, Voc. ὦ ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις, Gen. τῶν ὀφέων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπει, ι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπεε, Gen. & Dat. τοῖν σινήπεοιν, Voc. ὦ σινήπεε.

Plural. Nom. τὰ σινήπεα, σίνηπα, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, πα, Voc. ὦ σινήπεα, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ευς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τὲς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοῖ, οῖ, Acc. τὴν λητὸα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητὲς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κέρας caro, τὸ κέρας, cornu.
Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέρως, κέρω
Dat. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε κέρᾳ, κέρᾳ.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέρᾳα, κέρᾳ.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρᾳ

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Nomina Anomalæ quæ contrahuntur, sunt vel

Ολοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus; χαλκοῦς æreus, à nominibus in έος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος. πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμῇς, τιμῇντος, à τιμήεις honoratus.

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τῶν μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τῶν μωϋσοῦ ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως.

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

Ολιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa quæ contrahuntur in Accus. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζους, Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ. κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα; *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cùm compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον, nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δὼς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἀμφὼ, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺ φθοῖας, placentæ: ἄττα pro ἅτινα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. τὸ ἀρνὸς, τὸ ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ· sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ διονῦς, baculus, Gen. τοῦ ῦ. Dat. τῷ ῦ, Acc. τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria. Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος; γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διὶ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile, κρᾶς, κράτος, κράας, κράατος, caput. Ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ὁ υἷς, τοῦ υἱίος, υἷος, filius. Ἡ ναῦς νηὺς, navis, Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ μάκαρς, μακάριος felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυρ, μάρτυρ, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi

λᾶος. ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λάος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλως, γέλωτος, & γέλω, risus. δόρυ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët δορί· δοῦρας, δούρατος· δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως Πηλεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicè prod.*
  - *In άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας Βορεάδης· *vel desinit purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις & ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηστορίδης, Νηστορίς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Αδράστος, Αδράστου, Αδραστίνη· Ικάριος, Ικαρίου, Ικαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, Πηλείων, Ατρείων.

Diminu

Diminutiva varias habent terminationes.

Fœm. in Masc. in
- ων, μωρίων, stultulus.
- αξ, λίθαξ, lapillulus.
- σκος, νεανίσκος, juvenis.
- λος, ναυτίλος, nautila.
- ις, κρηνὶς, fonticulus.
- σκη, παιδίσκη puellula.
- νη, πολίχνη urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, sententiola,
- πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in
- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα.
- ιος, οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ὄη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- ις, εις, οῦς formant fœmin. per
- εια, εσσα, ῆ neutrum per
- υ, εν, οῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χάριεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ, Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ως, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, υν, εν, ον }

ut { ὁ ἢ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus. ὁ ἢ ἵλεως, τὸ ἵλεω, gratiosus. ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis. ὁ καὶ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes. ὁ ἢ ἡ πέρων, καὶ τὸ πέρον, tener. ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τί, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς τινὸς, Dat. τῷ τῇ τινὶ, Acc. τὸν τὴν τινά, τὸ τί, &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ἢ τὸ μάκαρ felix, ὁ ἢ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

Cardinalia sunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.
Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν, una.
Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἕν, unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plur. οἱ καὶ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεὶς viginti unus, εἴκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducenta, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πενταχόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τετρακισμύριοι & sic deinceps &c.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem πόσος, quotus, *quæ respondent, ut* πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus,

ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus* τριακαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, *&c.* εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, *&c.* τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, *&c.* χιλιοστὸς, *millesimus*, δισχιλιοστὸς *bis millesimus*, *&c.* μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesimus*, *&c.* *Præterea sunt nomina dialia quæ dierum spatium significant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, *&c.* *id est erumpens, aut aliquid agens die* 3, 4. *&c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8		
ϑ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15			
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιϑ. 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40			
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200			
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800				
ϡ 900	͵α 1000.								

Comparatio Nominum.

Adiectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, et superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος:
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἔστερος & ἔστατος

τος· sed in ας per ἀντερος & ἀνταλος, in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus
In ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέσταλος, modestus.		
In ας, μέλας, μελάντερος, μελάνταλος, niger.		
In εις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέσταλος, gratiosus.		
In ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέσατος, gratiosus.		
In υς, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούσατος, simplex		
In ις, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρείων, εὐρύτατος & εὔρις ος, latus.		

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων melior,	Optimus
Ἀγαθὸς	ἀρείων	ἄριστος.
Ἐσθλὸς	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λώων	λώστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος.	φέριστος & φέρτατος.

Malus	κακότερος	pejor: κάκιστος, χείριστος — pessimus.
Κακὸς	κακίων	
	χείρων	
	χερείων	

Parvus	μικρότερος	μικρότατος, Minimus.
Μικρὸς	μείων minor	
	ἧττων, ἥσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μέσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Subſtantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
- Adverbia: { Ἄνω ſuprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος. / Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος, / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpoſitiones: { Ὑπὲρ ſuper, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος. / Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρόσατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐρρωμένος robuſtus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva ſunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ ſui.

Poſſeſſiva ſunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὁς vel ἑὸς ſuus, νωΐτερος noſter duorum, σφωΐτερος veſter duorum, ἡμέτερος noſter, ὑμέτερος veſter, σφέτερος ſuus.

Demonſtrativa ſunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipſe.

Compoſita ſunt, ἐμαυτοῦ meiipſius, σεαυτοῦ tuiipſius, ἑαυτοῦ ſuiipſius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæreſin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom, & Acc. νῶϊ, νώ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ.

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ σφὼ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ sui.

Sing. Nominativo caret, Gen. ἕ, οἷ, vel ἕοι, ἑ. Dual. σφωέ, σφέ, σφωΐν, σφίν. Plural σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἕος vel ὅς, ἑή vel ἥ, ἕον vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν. τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum ὁτεῦνα.

Ὁ ὁτεῦνα vel ὁτεοῦν, τοῦ ὁτευνος & ὁτεύνατος, τῷ ὁτεύνι & ὁτεύνατι, τὸν ὁτεῦνα.

Ἡ ὁτεῦνα, τῆς ὁτευνος, τῇ ὁτεύνι, τὴν ὁτεῦνα.

Τὸ ὁτεῦνα, τοῦ ὁτευνος, τῷ ὁτεύνι, τὸ ὁτεῦνα.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι Sed in πι, κι, μν, prior litera est Characteristca.

Characteristicæ Conjugationis

Prima	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πι τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secunda	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖδα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα.	Impleo.
Quartæ	ω πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα.	Fingo.
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ* φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα.	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præ.	πέφασκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sexta ω purum, πίω Fut. πόσω. Præt. τέτικα, Honoro.

* Nonnulla in ζω, habent ξω, ut οἰμώζω, οἰμώξω, & alia in ττω habent σω & ξω.

In Activo Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Φωνική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona Pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum prius.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· Verberavi.
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. Verberaveram.
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφέτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφετε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· Verberavi.
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· Verberabo.
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· Verbera.
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· Verberato tu.
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſt. ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· Verberato tu.
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· Verberaveris.
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.	Verberarem.
D.	τύπτοιτον, τυπτοίτην.	
P.	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.	Verberem.
D.	τύψοιτον, τυψοίτην.	
P.	τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aoristus primus.

S.	τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.	Verberaverim.
D.	τύψαιτον, τυψαίτην.	
P.	τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.	

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S.	τύψειαν, τύψειας, τύψειε.	Verberaverim.
D.	τυψείατον, τυψειάτην.	
P.	τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.	

Perfectum & pluquam perfectum.

S.	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.	Verberavissem.
D.	τετύφοιτον, τετυφοίτην.	
P.	τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	

Aoristus secundus.

S.	τύποιμι, τύποις, τύποι.	Verberaverim.
D.	τύποιτον, τυποίτην.	
P.	τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum secundum.

S.	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.	Verberem.
D.	τυποῖτον, τυποίτην.	
P.	τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.	

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν

S.	τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ.	Si verberem, vel
D.	τύπτητον, τύπτητον.	verberarem.
P.	τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.	

* Iones addunt σι tertiis personis singulabus, ut τύπτησι, pro τύπτῃ.

Aoristus primus ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον.
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero*
D. τύπητον, τύπητον.
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim*
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam. τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberan*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberatur*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfe

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπήντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφραχα	πέφραχε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφραχὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἐκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Aor. β.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipit à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλεύθω, ἠλεύθον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, αυ· αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὤθω, ὦθον, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutantur in ηυ, εὔχομαι, ηὐχόμην, oro, orabam: & εἴδω, scio, plusquam perfectum, εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, spiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηθέσω, ἀήθεσον, insuetus sum: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, serpo: ἑστήκω, sto: ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, sedeo: ἑάω, sino: ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum custodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut Φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἀντεβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμός, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, infipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum cedit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componantur cum δις & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in presenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· περὶ autem sæpè contrahitur, ut πρόχω, πρῶχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, à κὶ & ἅπτομαι.

Regula

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione	Prima	in	ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σσω cum duplici σ, & ττω cum duplici ττ in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror;* βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio; & futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω *&* κλείω, *claudo,* κλείσω, κλᾳξῶ, *&* κλᾳσῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ρῶ per σῶ, ut ὄρω, concito ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω· κλείω, laudabo, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω uro: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω moveo: ἤλευα, ab ἀλεύω vito, & ἤκεια, ab ἀκέω sano.

Præteritum Perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	Prima ψω in φα. Secunda ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ξω in χα, & σω in κα. Quinta λῶ, ρῶ, ῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα. Sexta σω in κα.	Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔρριφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ώω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλεῶ, ἔκτακα, interficio: θύω, θύω, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυσκα.

Γεηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγεγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πλ, κλ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κλάομαι, κέκλαυμαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κλείνω, ἔκλακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλίσθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείζω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, fors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur:

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut:
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον, sedo.
  - ἔλεγον excipiuntur.
  - ἔβλεπον
  - ἔφλεγον
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ἀκουω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in:
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verb

Verba ſextæ conjugationis carent plerumq; Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo mutando ον in ω circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia à ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S.	τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται	*Verberor.*
D.	τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον	
P.	τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο	*Verberabar.*
D.	ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐδλω	
P.	ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης ἐτύπη	*Verbératus fui.*
D.	ἐτύπητον, ἐτυπήτην	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde futurum ſecundum.

S.	τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται	*Verberatus fui, vel verberabor.*
D.	τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον	
P.	τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfectum.

S.	τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται	*Verberatus ſum.*
D.	τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον	
P.	τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.	

* *Quatuor verba formant ſecundam perſonam in ει, βέλομαι, βέλει· ὄφομαι ὄφει· εἶμαι, οἶει· ἔομαι, ἔει & facta craſi εῖ.*

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο *Verberatus eram*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται. *Mox verberabor*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἐσθον. *vel jam verbera-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *tus fuero*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *verberatus fu-*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἐσθον. *vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω. *Verberare*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perf.

S. τέτυφθι, τετύφθω. *Verberare*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιλι, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τυπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

S. τετυμμένος εἴλιν, εἴης, εἴη. *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἶητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείλιν, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

S. τυπείλιν, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιλι, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

S. τυπησοίμιλι, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

S. τετυφοίμιλι, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην. *rer.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & imperfectum ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· Si verberer, vel
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον· verberarer.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ· Si verberatus ſim
τετυμμένω ἦτον, ἦτον· vel eſſem
τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· Si verberatus ſim ve
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον· fuerim vel fuer
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· Si verberatus fuer
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & Pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

M.
F.
N.

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M.	ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου·	Qui verberatur.
F.	ἡ τυπτομένη τῆς τυπτομένης·	
N.	τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.	

Perfectum & Plusquam perf.

M.	ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου·	Verberatus.
F.	ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·	
N.	τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.	

Aoristus α.

M.	ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος·	Verberatus.
F.	ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης·	
N.	τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.	

Aoristus ϛ.

M.	ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος·	Verberatus.
F.	ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·	
N.	τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.	

Futurum α.

M.	ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου·	Verberandus.
F.	ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·	
N.	τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.	

Futurum ϛ.

M.	ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου·	Verberandus.
F.	ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης·	
N.	τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.	

Paulò post futurum.

M.	ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου·	Mox verbe-
F.	ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης·	randus.
N.	τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.	

Cognata tempora in voce Passiva:

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
						λεχθησόμενος

Indicat. | Imperat. | Optat. | Subjunct. | Infinit.

Infinitio Græca

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπειθάμην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva quorum tria deducuntur ab Activa, { Præsens. Præteritum. Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην. Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi C. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. / κα in σμαι, ut πέφευγα, πέφευγμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔφθακα, ἔφθαμαι. πέφασκα, πέφασμαι, σμαι.
- Sexta κα in σμαι, si penultima Præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεπόηκα, πεπόημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusq. perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in ται vel το purum: cum verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:
- ἐμνήσθην à μέμνηται, recordatus sum
- ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui,
- ἐσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
- ἐυρέθην ab ἔυρηται, inventus sum,
- ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum,
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum,

quæ adsumūt ε

quæ cum paucis aliis mutāt η in ε

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔγραμμαι, ἐγράφθην· & quæ abjecerunt ν, poëticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & pluſquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnullæ, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσυπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 6.	ἐτυπόμην	τυπῆ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 6.	τυπήσομαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 6.	ἐλεγόμην	λεγῆ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 6.	λεγήσομαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

Inſtitutio Græca

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθε	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πίσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. δ.	ἐφραδόμην	φράδε	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. δ.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πείρᾱ	πειροίμην	πείρωμαι	πείρασθαι	πειρώμενος
Imperf.	ἐπειρώμην					
Aor. β.	ἐπαράμην	παροῦ	παραίμην	πάρωμαι	παρέσθαι	παράμενος
Fut. β.	παρήσομαι		παραίμην		παρεῖσθαι	παρήσομενος
Perf.	πέπορα	πέπορε	πεπόροιμι	πεπόρω	πεπορέναι	πεπορώς
Pluſq.	ἐπεπόρειν					
Fut. α.	περῶμαι		περοίμην		περεῖσθαι	περώμενος
Aor. α.	ἐπηράμην	πεῖραι	πειραίμην	πείρωμαι	πειρᾶσθαι	πειρήσομενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀχέομαι	ἄχεο	ἀχεοίμην	ἀχέωμαι	ἀχέεσθαι	ἀχεόμενος
Imperf.	ἠχεόμην					
Aor. β.	ἠκόμην	ἄκοῦ	ἀκοίμην	ἀκόωμαι	ἀκόεσθαι	ἀκόμενος
Fut. β.	ἀκοῦμαι		ἀκοίμην		ἀκοῆσθαι	ἀκούμενος
Perf.	ἧκα	ἧκε	ἡκοίμι	ἡκέω	ἡκέναι	ἡκώς
Pluſ.	ἡκέειν					
Fut. α.	ἀκέσομαι		ἀκεσίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκεσόμενος
Aor. α.	ἠκεσάμην	ἄκεσαι	ἀκεσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκεσάμενος

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγεσαι, φάγεται: *& Poetica illa*, βέομαι, *ibo*: νέομαι *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor*, γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαὼς *&* γεγὼς, μεμαὼς *&* μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων, Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμθον, τύψαισθον, τυψαίσθων. Plural. τυψαίμθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / ῃ / η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post		τετράψομαι	

Mo

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & plus.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Per.& pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò po.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plus.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω
Aoristus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs.& Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf.& plus.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Paulò post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluſ.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετραπὼς
Aoriſtus *a.*	τρέψας	τραφεὶς	ψεψάμενος
Aoriſtus *β.*	τραπὼν	τραπεὶς	βαπόμενος
Futur. *a.*	τρέψων	τραφησόμενος	ψεψόμενος
Futur. *c.*	τραπῶν	τραπησόμενος	βαπόμενος
Paulò poſt		τεβαφόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexa in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, ἀω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in ἀω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in ἀσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipiuntur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante ἀω, ut ἐάω permitto, ὁράω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω, modo immediate præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante αω etiam præcedente conſona, ut θλάω tundo, κλάω frango, ῥέζω facio, formant futurum in ἀσω, præt

præteritum in ακα. Hæc tamen καίω vel κάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant ſuturum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, καὶ χρύσωκα: reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δύω, δύσω, ἔδυσα, δέδυκα, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis, omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε, εο, } contrahitur in { ει. ου. }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ᾶς, άει in ᾶ, & άειν in ᾶν, ut ὁράεις, ὁρᾶς· ὁράει, ὁρᾶ· ὁράειν, ὁρᾶν· & Attici in his quatuor, ζάω, ζᾷς, ζᾷ, vivo: πεινάω, νᾷς, νᾷ, eſurio: διψάω, ᾷς, ᾷ, ſitio: χρᾶμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρῶνται, utor.

Æoles ve tunt in Infinitivo ᾶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poeta,

Poëta in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut κερκιδομῶντες, κερκιδομῶντες, à κερκιδομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάδδαι pro πιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ι vel ο sequitur ο, fit contractio in ι.

Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in infinitivo, qui contrahitur in ῦν, ut χρυσόειν χρυσῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ			έο, ῦ	έε, εῖ	έυ, ῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾶς	άει, ᾶ	άε, ᾶ, τον	τον		άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άυ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ῦ			όο, ῦ	όε, ῦ	όυ, ῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ			έο, ῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	τλω		άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε, ῦ			όο, ῦ	όε, ῦ	οον, ουν

Sing. Dual. Plural.

Infinitivo Græcè

Indicativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεσ, ει	εέ, εί		εέ, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόασ, α	αέ, ᾶ, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν.
3	χρύσοε, ε	οέ, έ		όε, ῦ	οέ, έ		όε, ῦ	οέ, έ

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	τῶν	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῶ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον		άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ	τον	έω, ῶ	έῃ, ῇ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾷ, τον		άω, ῶ, μεν	άῃ ᾷ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ		όω, ῶ	όῃ, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῦντος	ποιέουσα, ῦσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῦντος	χρυσόουσα, ῦσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν.

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέο ῦ	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ούμεθον έε, εῖ	εό ούμ	έε, εῖ έον ῦν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾶ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον άε, ᾶ, σθον	αό ώμθα	άε, ᾶ, σθε άον ῶν,
3	χρυσόο, ῦ	όῃ, οῖ	όε, ῦ	οό ούμεθον όε, ῦ	οό ούμ	όε, ῦ όον ῦν

Imperfectum.

	Sing.				Dual				Plural.	
1	ἐποιεό, ούμ	έου, ῦ	έε, εῖ	εό	ούμ	έε εῖ		εό	ούμ	έε εῖ	έον ῦν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άου, ῶ	άε, ᾶ, το	αό	ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό	ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το.
3	ἐχρυσοό ούμ	όου, ῦ	όε, ῦ	οό	ούμ	όε, ῦ		οό	ούμ	όε, ῦ	όον ῦν

Perfect.

Perfect. Aor. α. Fut. α.

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	*Omnia ut in Barytonis.*
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέυ, ῦ	εέ εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάυ, ῶ	αέ, ά, δω	άε, ᾶ, δον	αέ, ά, δων	άε, ᾶ, δε	αέ, ά, δωσαν.
3	χρυσόυ, ῦ	οέ, ύ	όε, ῦ	οέ, ύ	όε, ῦ	οέ, ύ

Optativus Præsens.

	Sing.				Dual.		Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμθον	έοι οῖ	οί	ἐοί οί	έοι οῖ	ἐοιν οῖν
2	βοαοί, ῴ μήν	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ῴμθον	άοι ῷ, δον	ῴ, δην	ἀοί ῴ, μθα	άοι ῷ, δε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfectum optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμεθον	οιῆσθον	οιήσθην	οιήμεθα	οιῆσθε	ῆν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οῆτο	οήμεθον	οῆσθον	οήσθην	οήμεθα	οῆσθε	ῆν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ώμεθον	ῷσθον	ώσθην	ώμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Infinitivus.

Præs.	1 ποιέεσθαι, εῖσθαι	2 βοάεσθαι, ᾶσθαι	3 χρυσόεσθαι, οῦσθαι
Perfect.	1 πεποιῆσθαι	2 βεβοῆσθαι	3 κεχρυσῶσθαι

Participium

Participium.

Præsens	1 ποιεόμενος ούμενος		μένη, μένον.
	2 βοαόμενος ώμενος		
	3 χρυσοόμενος ούμενος		

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju-	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

έω	ut à	θέω, τίθημι, pono
άω		στάω, ἵστημι, statuo,
όω		δόω, δίδωμι, do.
ύω		ζευγνύω, ζεύγνυμι jungo.

Fiunt verba in μι
- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω τίθημι.
- præponendo reduplicationem,

Reduplicatio est duplex.
- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à σ, ut σάω ἵστημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η *in* ε, *geminato* μ, *ut* τίθεμμι, *pro* τίθημι. *Bœoti mutant* η *in* ει, *facta reduplicatione per* ε, πιφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	τίθημι	ης	ησι	εττον			ε͂μεν		
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον	τον	μεν	ᾶτε	σι	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον			ο͂ντι		
4	ζεύγνυμι	ις	υσι	υτον			ῦντι		

Imper.

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.
1	ἐτίθην	ης	η	ε		
2	ἵστην	ης	η	α		
3	ἐδίδων	ως	ω	ο	τον, την	μεν, τε, σαν.
4	ἐζέγνων	ις	υ	υ		

Perfectum.

τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.

δέδωκα.

Plusquam Perf.

ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

ἔθηκα. 2 ἔστασα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	έδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἦν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

τίθετι	έ			
ἵσταθι	ά			
δίδοθι	ό	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
ζέγνυθι	ύ			

Aoristus secundus.

θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην			εἶ
2 ἱςαίην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &	αἶ, ε
3 διδοίην			οἶ

Aoristus ϛ.

1 θείην. 2 ἱςαίην. 3 δοί

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ			ῆ
2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον,	ῶμεν	ᾶ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ			ῶ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δ

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύ

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. β.
1 τιθεὶς	εῖσα	ὲν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱςὰς	ᾶσα	ὰν	2 ςὰς, ςᾶσα, ςάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζεύγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τίθεμαι			
2 ἵςαμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζεύγνυμαι			

Imp

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην			
2 ἐσάμην			
3 ἐδιδόμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
4 ἐζευγνύμην			

Præteritum.

1 τέθειμαι.	2 ἕσαμαι.	3 δέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐτεθείμην.	2 ἐσάμην.	3 ἐδεδόμην.

Aor. a.

1 ἐτέθην.	2 ἐσάθην.	3 ἐδόθην.

Futurum a.

1 τεθήσομαι.	2 σαθήσομαι.	3 δοθήσομαι.

Paulo poſt Futurum.

1 τεθείσομαι.	2 ἐσάσομαι.	3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεσο			
2 ἕσασο	σω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο			
4 ζεύγνυσο			

Perf. & pluſq. δίδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην	οῖ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το,	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	οῖ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjunkti-

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῆ, ῇ		
2 ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμθον, θον, θον,	μθα, θε, νται.
3 διδῶ ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 τεθῶ ῇ, ῇ	ῆθον	ῆθε
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμθον, ᾶθον, θον	ώμθα, ᾶθε, ῶνται
3 δεδῶ ῷ, ῶ	ῶθον	ῶθε

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	νη, νον.
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἐστάμην, σο, το	μθον, θον, θην	μθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο, θω	θον, θων	θε, θωσαν.
3 δό		

In-

In Optativo.

Aoristus C.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θεί εῖ		
2 ςαί, μην, αῖ, ο, το,	μῦθον, σθον, σθην,	μῦθα, σθε, ντο.
3 δοί οῖ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θῶ ῇ, ῇ		
2 ςῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται	ὠμῦθον, σθον, σθον	ὠμῦθα, σθε, ῶντ.
3 δῶ ῷ, ῶ		

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. C.		Aor. β.
1 θέ	1 θέ	
2 ςά σθ	2 ςά	μενος, μένη, μενον.
3 δό	3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵςημι, ἵςην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵςα, δίδου, pro τίθετι, ἵςαθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην· sed ἵςην, ἔςην,

ἔστην, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum, & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

	Verbum εἰμὶ Sum. Sing.	Dual.	*Indicativus.* Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel, εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἔῃ, ἔει A. ἐντὶ D		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I.
	ἦμι Æ. ἐσσὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
			εἰμὲν P. ἐντὶ D.

Imp.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν Ar.	ἦτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
	ἔα I. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσαν
	ἦ A. ἔησθα P.	Pleon. Pleon.	Systol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσσαν
	ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον, ἔστην	ἦν Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
	εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
	ἤην A. ἔεις I. ἤην P.		

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο, || ἤμεσθον, ἦσθον, ἤσθην, || ἤμεσθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται || ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον || ὁμέθα, εσθε, ονται.
ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἔσσονται P.
ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.
ἔσεαι I. ἐσεῖται P.
ἔσσεαι P.

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ἔστον, ἔστων || ἔστε, ἔστωσαν.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. ἔστων
εἶ Cras. Po. ἤτω D. Attic.

Optat.

Optativus.

Præs. εἴην, εἴης, εἴη ‖ εἴητον, εἰήτην ‖ εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præs. ἐὰν

ὦ, ᾖς, ᾖ, | ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴῃς P. εἴῃ P. | εἴητον p. &c. | εἴωμεν p. εἴητε p. εἴωσι AI.
ἔω I. ἔῃς, I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. | εἴομεν Syst. εἴωσι P.
ᾖσθα Æ. ᾖσι I. | | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | | ὦμες D.

Infinitivus.

Præs. εἶ). Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præs. ὤν, οὖσα, ὄν F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἰς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἐν Æ.

Εἶμι, Eo et Ibo.

Præs. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.
Perf εἶκα.
Plusq. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aorist. α. εισα inusitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde verò ᾖσαν & ἤϊσαν, Poet.
Per. med εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴατον, εἴατον ‖ εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Plusq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει ‖ ᾔειτον, ᾐείτην ‖ ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν
ᾔεα I. ᾖμεν, ᾖτε, ᾔεσαν At.
Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴετον, ἰέτην ‖ ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ᾔιον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præs. Ιθι, vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωσαν.
Aor. C. ἴε & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, ἐξ
exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt i
usu.

Infinitivus.

Ιναι vel ἔϑ & ἰέναι in compositis.
Ιμεν I. Ιμεναι D. A.
Ιεμεν I. Ιέμεναι A. & D.
Ιημι, vado, eâdē planè ratione declinatur.
Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in I
dicativo, ἀπιῶσιν in Subj. ἀπιέναι in Infi

Participium.

Ιὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ιημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἱ
ἱέα
ἱᾶσ
Imper. Ιὴν, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτην. ‖ ἵεμεν, ἵετε, ἵε
Ιεον, ἵουν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵε
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.
Aor. α. Ηκα, ἧκας, ἧκε Dicitur etiam ἕηκα. Att.
Aor. β. Ην, ἧς, ᾗ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ιεθι, ἱέτω. Aor. C. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέ

Optativus.

Præs. Ιείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. C. εἵην, εἵης,

Subjunctivus.

Præs. Ιῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor C. ὦ, ἧς
ἕω, ἕῃς, ἕῃ
P. εἵω, εἵῃς.

Infi

Infinitivus.

Præs. Ιέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. β εἶναι.
Ιέμεναι D. ἔμεναι A D.
Ιεμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præs. Ιεὶς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὸς, υῖα, ός. Aor. β. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Passiva. Indicativus.

Præs. Ιεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper Ιέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἔθην. & εἴθην.
Perf. Εἶμαι, εἶσαι, εἶται, εἴμεθον, εἶσθον, σθον, εἴμεθα, εἶσθε, εἶνται
ἕῃ ἕωνται A.
Plusq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἶσθαι ‖ Aor. α ἑθῆναι & εἰθῆναι ‖ P. A. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Εμην, ἕσο, ἕο, & οὗ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præs. Εσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
οὗ A.

Subjunctivus *Infinitivus.* *Participium.*

Præs. Εὰν ὦμαι, ᾖ, ᾖται.
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ἵημι, Concupisco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præs. Ημαι, ἧσαι, ἧται ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην ‖ ἥμεθα, ἧσθε ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion.
ἥατο & εἵατο P.
Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, κάθηαι I. κάθῃ, A. καθῆτο & καθῆστο.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο Systol. Att. κάθου

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, κεῖνται κέαται I. κείαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται. 3. Plur. κέατο I. κείατο P. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι ἴσαμι D. ἴσατι D.	ἴσατον, ἴσατον ἴστον, Sync.	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι ἴσμεν Sync. ἴδμεν D.
Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση.	ἴσατον, ἰσάτην	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσαθι, ἰσάτω. ‖ ἴσατον, ἰσάτων ‖ ἴσατε, ἰσάτωσαν ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰσάναι, ἰσάμεναι, & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσαμαι & ἴσταμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίσταμαι, σαι, &c. ἐπίστῃ A. ἐπίσταται I.

Imper. ἱστάμην, ἴστασο, ἴστατο. Comp. ἐπιστάμην, ἐπίστασο, ατο ἠπίσταμην A. ἐπίσταο I. & ἐπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἵστασο. Compositum, ἐπίστασο, ἐπίσταο Io. ἐπίστω Ar.

Infinitivus. *Partic.*

Ἱστασθαι. Compositum, ἐπίστασθαι. ἐπιστάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι & ἕσσαι P. εἶται & εἶσται. Tertia P. εἵαται.
Particip. εἱμένος.

Plusq. Εἵμην, εἶσο & ἕσσο, εἶτο & ἕιστο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἶσα, εἶσας, εἶσε.
P. ἕσσα, ἕσσας, ἕσσε.
Infinitivus. Εἶσαι & ἕσσαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἰσάμην & ἑσσάμην, & ἑεισάμην. Part. Εσσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φὴς, φησὶ. φατὸν, φατὸν, φαμὲν, φατὲ, φασί.
Φαμὶ D. φατὶ D. | φαντὶ & φατὶ D.

Imperf. Εφην, ἔφης ἔφη, | ἔφατον, την, ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν

Aor. β. Εφην, ἔφης, ἔφη, | ἔφητον, την, ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
φῆσθα Æ. ἔφαν & φὰν B.

Φῆν, φῆς, φῆ, & ἦν, ἦς, ἦ P.

Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Fut. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti Passiva in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκουστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τις, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - εὺς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video; & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ανήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Αρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. Δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει sufficiet. A. 1. ἀπέχρησε suffecit. Inf. ἀποχρῆν sufficere

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à πρατέω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· ἔθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Είνω hyperdissyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdissyll. faciētia verba in μι, ut κεραννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purū desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀγυίω

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρόσω, βροσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiā cōnotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta: αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι, ut μάω, μίμνω, ἔμμενον· τίκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γίνομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἕπω, ἕπομαι, ἕπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A

Miror Ἄγαμαι, futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aorist. ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago Ἄγω, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀξῆχα, Aoristus 2. ἤγαγον, Atticè ἤγαγον.

Sicco Ἄζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.

Frango Ἄγνυμι, futur. ἄξω, præt. ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγμαι inusitatum, unde ἔαγα Atticè, & κατέαγα.

Dico Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, Aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.

Cano Ἀδω, futurum ἄσω, Aoristus 1. ἦσα. Ἄδω placeo præt. med. ἧσμαι & ἔασμαι.

Capio Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.

Eligo Αἱρεῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aorist. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusit.

Sentio Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ἠσθόμην ab αἰσθέομαι αἰσθῶμαι, inusit.

Arceo Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.

Erro Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ἦρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, a. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.

Consumo Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præteritum ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Peaco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.

Induco Αμφιέννυμι, futur. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ανανεύομαι, præt. ἀνήνημαι, aorist. 1. ἠνηνάμην.

Aperio Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῴχθην.

Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνημι, inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, futur. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπήχθημαι, aorist. 2. med. ἀπεχθόμην ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι, inusitato.

Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήσθην.

Renuo Απανεύομαι, aor. 1. ἀπενευάμην.

Perdo Απολέω, λῶ, & ὀπολλύω & ὀπόλλυμι, fut. ὀπολῶ ab ὀπόλλω, ὀπολλέσω, præt. ἀπόλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ὀπόλωλα.

Privo Απαυράω, ῶ, aorist. 1. ἀπηύρα.

Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Ατίζω, fut. ἀτίξω.

Ægrè fero Αχθομαι, futur. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὔξήσω, aor. 1. ἠύξησα

Tristor Αχω, præt. ἄκαχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aorist. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aorist. 2. ἔβην à βῆμι inusit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aorist. 2. ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſ. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Corem

Γ

Duco ux- Γαμέω, ῶ fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, f. γήσω, pr. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηρέω γηρῶ.

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inusit. pr. med. γέγονα, à γείνω γενῶ.

Cognosco Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγνωσα, exauditus sum, pro γέγνωσα, per Metath. Eustath.

Vigilio Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω, fut. δαΐσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2 ἔδάην.

Divido Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδάϊσμαι, aor. 2. ἔδάσσάμην.

Mordeo Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον à δήκω.

Oportet Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, imperf. ἐδέει vel δέει, Infinit. δεῖν.

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην à δεέομαι, δεῦμαι.

Suſcipio Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1 med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω, δήσω. δέδεκα, aor. 1. ἔδησα, præt. paſſ. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1. διέδρᾶν & ἀπέδρᾶν

Exiſtimo Δοκέω, ῶ, fut. δόξω à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκίω, δοκήσω.

Facio

Facio Δρᾶω, ῶ, futur. δρᾱσω, præter. δέδρᾱκα, aoriſt. 1. ἔδρᾱσα.

Subeo Δύω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν & ἀνέδυν.

Poſſum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, Aoriſt. 1 ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Eimo Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, Aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἐδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, Aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω

Edo Ἔδω vel ἐδίω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solit' ſum Ἔθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonaſm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, Aoriſt. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω ab ἐγχεύω, Aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα Æolice.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, Aoriſt. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἰδέω, fut. εἴσω. & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, Aor. 2. εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt infin. εἰδέναι, particip. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, Aoriſt. 1. & εἶπον, Aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαύνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἐλήλακα, A. ἐλήλακα, Aoriſt. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, Ar. ἐλήλαμαι, Aor. 1. ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἐρχομαι vel ἐλεύσομαι inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἤλυθα, Ar. ἐλήλυθα, Aor. 2. ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, Aoriſt. 1. εἰργάσθην, futur. 1. medium ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔρδω, præt. med ἔρδα & ἔοργα, pluſq. ἐόργειν.

Facio Ἐρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα

pass. εἴρημαι, aoristus 1. passiv. ἐῤῥήθην, particip. ῥηθεὶς, imperfectum activum εἶρον.

Interrogo Ερομα, fut. ἐρήσομαι, Aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus sum Εμμορα, præterit. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἴω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα. præt. med. εἶα, plusq. ἤειν.

Speravi Εολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Pereo Εῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. ἑυρήσω, præt. εὕρηκα, Aorist. 2. ἔυρον ab ἑυρέω, ἑυρῶ.

Habeo Εχω, fut ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aorist. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusit. imperfect. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. sing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, per. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, Aor. 1. ἥσθην med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. plusq. ab εἴω.

Tristavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, Aor. 1. ἔθαψα perf. pass. τέθαμμαι, aorist. 2. ἐτάφην à τάφω fut. 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, Aorist. 1. ἐθέλησα Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perfect. τέθνηκα θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, Aor. 2. ἔθανον

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, ῦμαι, fut. ἵξομαι, Aor. 2. ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ιπτάμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, Aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτῆσθαι, particip. πτάμενος.

Fundum Ιτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. effet εἶκα, paſſ εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, Aor. 1. κατῆκα.

Purgo Καθαίρω, Aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κήμω, fut. κεκμοῦμαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, Aor. 1. ἔκηρα, perf. κέκαρκα.

Miſceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κερῶ, perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, Aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, Aoriſt. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inuſitato, aoriſt. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι à κλύω, futur. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aoriſt. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf. κεκόρεκα à κορέω, perf. med. κέκορα

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κράγω, aoriſt. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suſpendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κεύθω, fut. κεύψω, perfect. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aorist. 1. ἔκυρσα, particip. κύρσας, Æolica sunt: est quoq; κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, infinit. κυρῆσαι.

A

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι à κληρόω, ῶ, perf. med. λέλογχα, quasi à λέγχω, præt. plusq. λελάγχη, Atticè εἴληχα, aor. 2. ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2 ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέληθα, aor. 2. ἔλαθον, perfect. pass. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusitat. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé.
Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Οζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἴομαι & οἶμαι, οἶει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὠφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2. ὤφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo, vel Pereo Ολλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὦλα, Attic. ὄλωλα. Aorist. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω, perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον à πήθω.
Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aorist. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel sto Πέλω, verbum poëticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πέλε, Ionicè πέλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλου, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλου & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέλεται.
Extendo Πεταννύω, fut. πετάσω, præter. πεπέτακα, & per. Sync.

Syn. πέπαγα, unde pass. præt. πέπαμαι à πατάω inusit.

Coquo Πέπτω, fut. πέψω, à verbo poëtico πέσσω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πίσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι à πόω πῶμι inusitato, Aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, Aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, Aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πρήθω, fut. πρήσω, præt. πέπρακα: nam πρήθω, ξω, facio.

Projicio Προΐεμαι, aorist. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aorist. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πύσομαι à πυθέομαι, præt. πέπυσμαι, aorist. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥίζω vel ῥάω, fut. ῥίξω, & Metathesi ἔρξω, Aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aorist. 2. pass. ἐρρύην à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aorist. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, Præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἔρρωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην à σβῆμι inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσυα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, Aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπένδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα à στορέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præter. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον

Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.

Inquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκω, fut. τέξω, aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τερῶ, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τρέω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aoristus 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paff. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aoristus 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσεν.

Sustineo Υπέχω, fut. ὑπέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Υποχνῦμαι, fut. ὑποχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Υπνώπω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperf. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξομαι, præt. med. πέφυγα, Aorist. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aorist. 1. ἔφησα, aorist. 2. ἔφλω, Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aorist. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθω à φθήμι, participium φθάς.
Tabesco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præs. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aorist. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aorist. 2. pass. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehisco Χάσκω, fu. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aorist. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass. κεχρωσμαι.
Fundo Χυῶ, à χύω, fut. χύσω.
Obruo agere Χωννύω & χώννυμι. fut. χώσω à χώω inusitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aor. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ωρσα ab ὀρέω, fut. ὀρέσω, aorist. 1. ὦρσα, et per Sync. ὦρσα vel ὄρσω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicé.

ADVE

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè: in ην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανσυδεὶ; omninò, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, veré: τῶν ὀξέων, ὀξέως, acuté.

Porro δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq;, ubivis. ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλος manifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in compositione privāt ἀ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ καὶ, & τε, que, ἠδὲ; poëticè, atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque adeo, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἂν, οὖν, κε, si; ἐπὶ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γοῦν, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin veró.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοι πυ, μέντοιγε, nimirum, tamen; δέγε, δέπυ, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπυ, γεδήπυ, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at vero; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed, quanquam.

Disjun-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα poëtice, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαροῦν, οὔκουν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, ῥα, θεν, νυ, που, τοι, περ, πω, ἀρ, κὰν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex.
  - ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in*.
  - εἰς, & Attice ἐς, *ad*, *in*.
  - ἐκ, ἐξ, *ex*, ante consonantem, ante vocalem.
  - σὺν, *cum*.
  - πρὸ, *ante*.
  - πρὸς, *ad*, *à*, *coram*.
- Dissyllabæ duodecim.
  - ἀνὰ, *per*.
  - κατὰ, *secundum*, *contra*.
  - διὰ, *propter*, *per*.
  - μετὰ, *cum*, *post*.
  - παρὰ, *à*, *apud*, *contra*.
  - ἀντὶ, *pro*.
  - ἐπὶ, *in*, *super*, *propter*, *ad*.
  - περὶ, *de*, *circa*.
  - ἀμφὶ, *de*, *circum*.
  - ὑπὸ, *à* vel *sub*.
  - ὑπὸ, *sub*.
  - ὑπὲρ, *super*, *pro*, *supra*.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Ἀμφω & δύω, quamvis dualia, sæpè junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν *ex utrisq; falsis.* *Isoc.* δύω ποίου καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθέ μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Substantivo casu, genere, & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνήρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè et Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *ornata mulier;* Ἱππότα Νέστωρ, *eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita et derivata in ος desinentia, ferè communiter accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μάγος τέχνη, ars magica: ἑλλάδα φωνὴν ἔξεμαθον, Græcam linguam didici.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero, & persona: ut χάριν οἶδα τῆ τιμῆς ἣ με τιμᾶτε, gratias ago pro honore quo me honoratis. Halicar.

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, utor libris quos habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis: Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· ut εἰς ᾅδου, ad inferos, subaudi δῖκον. & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, beatus propter fidem. Genitivus per se positus est abominantis; ut τῆς ἀναιδείας, O impudentiam!

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ἐξὺ celeriter, καλὰ pulchrè, τὰ πρῶτα primùm, τὰ ἀρχαῖα olim, μέσα mediocriter, ἀλυπότατα lætissimè.

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivū adsciscunt: ut δυσέρως τῆς δόξης, Gloriæ perditè cupidus; ἄπειρος τῶν ἔργων, rerum imperitus.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut ἕκαστον τῶν ζώων, unumquodq; animalium.

Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum

vum adsciscunt: ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt: ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adversus legem*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut Σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κατὰ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patria.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur: ut πατήρ μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum: ut ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω, *sum*, item verba vocandi passiva, & verba gestus, utrinque nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ.*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὤν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperādi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis: ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τῆς τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοὶ καὶ σὲ, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναγνάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor*.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt:

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσέδει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut λέγειν ἀσαθὲς, *dicendi peritus*; καιρὸς τ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπεύδειν, *in studendo*; πρὸς τὸ προσκαλεῖν, *ad orandum*, vel oratu; ποιεῖν ἀισχρὸν, *factu inhonestum.*

Cum significatur necessitas utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumq; dativum vel accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi.* Sæpè regunt casus suorum verborum: ut μνημονευτέον Θεῦ, *de Deo cogitandum.*

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut ὀλιγωρῶν τ παιδείας, *contemnens disciplinam.*

Participia ponuntur loco nominum: ut τόξων ἐιδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumq; verò in verbis perseverandi & desistendi: ut ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse.*

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ιησοῦς, *Dominus ille Iesus.*
- Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, id est, *summus Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo, ut κύων ὁ οὐρανῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris*, Diogenes.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τῷ φρονεῖν, *sapienti*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia.*

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πέλας, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino*, At

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum; ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo: ut τὸ ῥᾷστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunq; dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος· id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissime in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ' Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia:
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνῃσι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῇ, ut πανταχοῦ, *ubique*, πανταχῇ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum: ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis genitivum post se recipiunt.

Ναὶ μὰ & ὀμῶ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: μὰ Δία, *non per Jovem*; νὴ Δία, *ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo: & est admirantis vel dolentis

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: τῆς τύχης pro ὦ τῆς τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὔπω ante consonantes, οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Oportuit particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter Imperfect. ὤφελον seu ὄφελον, & Aor. 2. ὄφελον sive ὄφελον sequente Infinitivo, ut ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπότ' ἂν Optativo gaudet.

Regula.

Multa Adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*: sic & ἀρχῆθεν & ἐξ ἀρχῆς, *in principio prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐάν, ἐπειδάν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως ὅταν, ὁπότ' ἂν, κἄν & ἄν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅπ

Ὅτι *quod* gaudet indicativo, & aliquando optativo & ſubjunctivo: ſic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Ἐφ ᾧ *ob quod, propter quod*, indicativo & infinitivo.

Ὡς & ὅσε ſubjunctivis & infinitivis inſerviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando ſubjunctivo annectitur.

Ἄν poteſt præponi & poſtponi; cum accipitur { δυνητικῶς, omnibus modis inſervit niſi imperativo. / Indefinitè, ſubjunctivo conſtruitur, aliquando optativo.

Ἄν ſæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt { Sex monoſyllabæ, / Duodecim diſſyllabæ, } quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Ἐν ſoli dativo jungitur ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Compoſita *in* ſignificat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè accuſativo *in*, ut εἰς βύβλον γράφω, *in aquam ſcribo*.

Compoſita *in* cùm accuſativi ſignificationem habet, ut εἰσάλλομαι, *inſilio*.

Ἐξ ſequenti vocali, ſed ἐκ ſequente conſonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀποδεκτίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Compoſita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem ſignificat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè ſemper cum Dativo. Σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Compoſita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Περὶ cum genitivo à, ut περὶ Θεοῦ; officium, περὶ φιλοσόφου, non est Philosophi; coram, περὶ ὀφθαλμῶν; jurandi quoque est nota, ut περὶ χαείτων, per gratias.

Cum accusativo ad, ut περὶ γυμνάσιον, ad scholam & adversùm, ut περὶ Ρωμαίους, contra Romanos.

Composita significat ad, ut περισκαλῶ. advoco.

Περὶ ante, soli genitivo, ut περὶ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut περιβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à, ut παρὰ κυρίου, à Domino; excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit. Contrarium, παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta prope vel juxta, παρὰ τὸ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo motum ad rem, ut παρά σε, immorationem in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, in studiis mathematicis. Item præter, παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ id est, adulterinus orator. Significat & comparationem παραβάλλω, confero. Contrarium quoq;, παράνομος iniquus. Et prope, παρακολουθῶ, proximè sequor.

Ἀνὰ per, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναπτέχω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίου, per vitam; cum ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis; Potentiam, ut δι' ἑαυτοῦ, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶν, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χειστιανῶν, contra Christianos; de, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis; per in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos; præ, ut κατὰ χειρῶν præ manibus; supra, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo secundùm, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Com

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut κατα βαίνω, deſcendo.

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, cum amicis; cum dativo poëtice *inter*, μετ' πρώτοισιν, inter primos.

Accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, poſt bellum auxilium.

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιτρέφω, inuerto.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima; præ, περὶ πάντων, præ omnibus.

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia.

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, quem ex animo amo, Homer.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus; περιγίνομαι, præſto.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώσσης, bos in lingua; *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo.

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis poteſtate; *ſuper*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, ſuper fundamentum; *poſt*, ut ἐπὶ τούτοις, poſt hæc.

Accuſativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad præceptores; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, aduerſus me.

Compoſita *in*, ſeu *ſuper* ſignificat, ut ἐπιγράφω, inſcribo; item *ſero*, ut ἐπιμηθέομαι, poſt factum conſulo.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de aſtris.

Cum dativo *pro* poëtice ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Vlyſſe.

Cum accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum.

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*. *Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*..

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*; *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonusq; retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *inest*, *adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum*, *superest*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέω, ποιῶ.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι *domi excipitur, nam* οἶκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακάριος μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultimâ obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριάδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut βῆμα, βήματος, μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultima, ut τὸ χειρὸς, τῇ χειρὶ, τοῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur si sit naturâ longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν ὄντος, ὄντι; *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, eam cuens, ut ἤκουσά πνος.

Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, ſed τίς interrogativum acuitur in prima.

Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ; *Poſt præpoſitiones autem,* ἕνεκα *vel* ἕνεκα, *& diſjunctionem* ἢ *non inclinat.*

Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus perſonis indicativi præſentis, exceptâ ſecundâ ſingulari.

Adverbiis, ποτὲ, ποθὲν, πού, πῶ, πως, πῆ, indefinitis habētibus accentum in ultima. *Hæc interrogativa in penultima habēt accentū, & non inclināt.*

Conjunctiones duæ copulativæ, κὲ, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id eſt tranſ-
runt accentum ſuum
in dictionem præce-
dentem, quando præ-
cedens dictio habet vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò ac-
centum encliticæ
dictiones cum præ-
cedens habet vel
- Acutū in penultima, ut λόγος σε
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι

Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis, ὥς, ὡς, κὴ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.

Amittit accentum poſt dictionem quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.

Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima poſitione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.

Inclinat accentum ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ Dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, festum; ἱερὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*; ἐγένατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βειαροί.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλατα pro θάλασσα.

Metathesis

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, faciam, pro ῥέξω; ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, vasto; ἔδρακον pro ἔδαρκον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κρατερὸς, fortis; κάρτος pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, vestimentum; ὦ ταν, pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, O amice vel amici

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia latina. Hic tantum meminerint pueri, ε ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ γαθὲ, O bone, ὦ ναξ, O rex, ὦ νθρωπος, O homo: pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπος.

Συναίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba diffecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, ἐύφρων pro εὔφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate
	Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

E tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κεκλάζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et non nunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnumquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτὰρ ἐλώρια τεῦχε κυσὶν ἠδ' οἰωνοῖσι.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum

corripitur, nisi producatur licentia Poetica. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cum penultima naturâ longa accentum acutũ habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ον purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἄγιον, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐδόαε, ἐδόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
{ Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
{ Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositum verbis in άω, longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut πεθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ ἢ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ ἢ ἀένναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ ἢ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*: in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, Βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος: præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αις, brevis est, ut ναῦς *navis*, ναὸς; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ πατρὶς, πατρίδος.
- longū est in
  - Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, & δελφὶν, δελφῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *linteum*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θεὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve eſt à
- Nominibus polyſyllabis in ις, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis & circũflexis in ις & υρ, ὁ νέκις, νέκυος, *mortuꝰ*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*.

Nomina in ω, quæ etiam in ις definunt, producuntur, ut φόρκις, & φόρκυς, φόρκυος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*.

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti; ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, ſyllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto; ut μολυ̃νω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum ex Verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimam α, ι, vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo,

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, γελάσα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: *Parcæ autem nigræ nobis astant.*

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubiq;, & in singulari imperativi, ut ἵστην, ἱστάτω, ἵστατον, ἵστασαν, ἵσταμαι, ἐστάθω, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in εια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαεία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*; ἀγκιὰ, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Iis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ών & ύτης υ corripitur, ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item, μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια,
- Polysyllaba in αια, ut σελήναια, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τοῦ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valdè*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, *æterùm*, ἄφαρ.

Monosyllaba κὰρ, ψὰς, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μοῦσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut, ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item acusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστίν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πάλις, ἔρις ἔριδος, τυραννὶς τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληὶς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia, ὗ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τόνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur
- Circumflexa, νῶν, *nunc*, μιῶ, &c.
- Dicatalecta quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ ις in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, *limus*; ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυω.

Τς finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In ις desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*, βαρὺς *gravis*, κορυθς, *galea*.

Producuntur
- Κώμυς κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγλις, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in ις, ut ζεύγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodāmodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo ut in his, ἀθάνατος, φιαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσπλῆτα.
Mars, Mars, homicîda, sanguinarie, mœnium subvaster.

Figuræ Poeticæ.

Systole (id est, contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut

Φαιήκων μηδ' ὅτῳ φίλον Διὶ παρὲξ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι.

Synecphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut Εν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut

οὐδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentiū, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idiomata in quibusdam habuerunt Poëtæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singulares proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attic

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἀῤῥὴν pro ἀρσὴν, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρῦμαι pro ἀφαιρῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

α { pro η, φάμα pro φήμη, *fama*.
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, *musarum*.
πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, *claves*.

η pro α ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.

ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*, & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.

αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.

ευ pro υ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλῦμαι, *saliam*.

οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω: σ pro θ, σεὸς pro θεός: κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro ποτὲ & ὅτε, *aliquando*: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Eoles tuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κῶρος, *puellula*.
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
αις pro αις, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonātibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος;

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, σπέῤῥω pro σπείρω; χέῤῥες pro χείρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicam qua maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricum alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus, in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τ[illegible]
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν Ion.	τοὶ Dor, τοῖσι I. A. [illegible]
τῶ & τεῦ Dor.		τὼς Do[illegible]
τέο Poet.		
Com. ἡ, τῆ, τῇ, τὴν. ‖	τὰ, ταῖν, τά. ‖	αἱ, τῶν, ταῖς, τ[illegible]
ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
		τάων Æ τῇς & τῇσι
		ταῖσι A. I. [illegible]
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τό ‖	τὼ, τοῖν, τώ, ‖	τὰ, τῶν, τοῖς, τ[illegible]
τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν Ion.	τάων Æ. τοῖσι I. A. [illegible]
τῶ & τεῦ Dor.		
τέο Poet.		

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὃς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν	ὦ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
	ὃ P.	ὅτου,	ὅτῳ,	A.			ὁτέων,	ὁτέοισι,	Io.	
		ὅτευ D.	ὅτεο,	P.						
		ὁτέω,	Ion.							
		ὅττεο,	Æol.							
		τῶ,	τῷ,	τὴ, I. D.						
Com.	ἣ,	ἧς,	ἧ,	ἥν. ‖	ἃ,	αἷν. ‖	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
		τῆ,	τῇ,	τὴ, I.						
		ἃ,	τᾶς,	τᾷ,	τὰν, D.					

Pri[illegible]

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας, ης, α, αν, α,					α.	αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.				
	ης, εω, ῃ, ην, & εα							εων, ης & ηση, εας, Ion.				
	ας, α, ᾳ, αν,							ᾶν, αισι. Dor.				
	αο Æ.							άων Æ.				

ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, η,	ης, ῃ,		αν, α, ην, η,		α,	αιν,	αι,	ῶν,	αις,	ας,	α.
	η, ης, ῃ, ην.							εων, ης & ηση. I. P.				
	α, ας, ᾳ, αν.							ᾶν, αισι, Dor.				
								άων, Æ.				

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος, ον,	ος, ου,	ῳ,	ον,	ε. ον,	ω, οιν,		οι, α,	ων,	οις,	ας, οι. α, α.	
	οιο, Ion.					οῖιν Poet.		οισι Ion.				
	ω Dor.							ως & ος Dor.				

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως, ων,	ω,	ῳ,	ων,	ως, ων,	ω,	ῳν,	ῳ, ω,	ων,	ῳς,	ως, ω,	ῳ. ω.
	ωο & ῳο, Poet.											

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ. ω, ν, ρ, ος, ι, α, σ, ξ, ψ,				ν;	ε,	οιν,	ες, α,	ων,	σι, ξι, ψι.	ας, ας,	ες, ε.
	εσσι & εσι, Poet.											
	ας in Masc. in ας, Æ.											

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.					Dual.					Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	
Com.	ης,	εος,	εϊ,	εα,	ες.	εε,		έοιν,		εε.	εες,	έων,	εσι,	εας,	ε
	ες,			η,	ες.						εις,	ῶν,		εις,	ε
	ος,	ους,	ει,	ος,	ος.	η,		οῖν,		η.	εα,			εα,	ε
											η,			η,	η.

ους Æ. & D. ων At. ης At. εσσι I. P

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	
Com.	ις,	ιος,	ιϊ,	ιν,	ι.	ιε,		ίοιν,		ιε.	ιες,	ίων,	ισι,	ιας,	ι
Neu.	ι,			ι,	ι,						ια,			ια,	ι
	εος,	εϊ,	I. εως	ει,	A.	εε,		έοιν,		εε,	εες,	εων,	εσι,	εας,	εε
	ηος,	ηϊ	Poet.			η,				η,	εις,			εις,	εις
	ι,	Att. εως,	εϊ,			ιε,		έων,		ιε,	ια,			ια,	ια
			ει,			η,				η,	ι,			ι,	ι,
											εα,			εα,	εα
											η,			η,	η, A.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	
Com.	εὺς,	έος,	έι,	έα,	εῦ.	έε,		έοιν		έε.	έες,	έων,	εῦσι,	έας,	
			ει,								εῖς,			εῖς,	

ους, Æ. έως, At. εὺς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆε
εῖος, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, P
ηος, Æ. ειος, Æ. ίος, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D.	V.	N.	G.	D.	A.	
Com.	ὼ,	όος,	όϊ,	όα,	οῖ.	ὼ,		οῖν,		ώ.	οὶ,	ῶν,	οῖς,	ὺς,	
	ὼς,	ῦς,	οῖ,	ώ.											

ῶς, Æ. ῶν, Æol. ες, *Metapl. apud P*
ῦν, Ion.
ὼ, At.

Qu

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νὼ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἅμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἐγῶν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

Quinta Declinatio.

Com.	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
	ας, ατος, ατι, ας, ας	ατε, άτοιν, ατε	ατα, άτων, ασι, ατα, ατα
	αϑ, αϊ, ως, α	αε, άοιν, αε, αα, άων, α, ῶν, α, α, ῶν	αα, αα, α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G.D.	Nom	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σέ.	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τιώη	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμέων	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ						ὑμμέων	ὔμμι	
Ion.		σοῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	τὶν, τεῖν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμίν.	
		σέοθεν								
		σέθεν								

Com.

Inſtitutio Græca

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. ου	Dat. οι	Acc. ον	N. A σφὼ	G.D. σφῑν	Nom. σφεῖς	Gen σφῶν	Dat. σφίσι	Accus. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion.		ἕο		ἑέ			σφέας	σφέων	σφίν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωέ σφεέ	σφωΐν		σφείων	σφὶ σφίν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipsius, vel illius indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς	σὴ	σόν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεόν.
Com.	ὃς	ἣ	ὅν.
Poet.	ἑὸς	ἑὴ	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὸ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ἐκεῖνος, κεῖνος Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt in fine, ut οὗτοσὶ, τουτουὶ, τουτονὶ, in neutro vero τουτοὶ, & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ; sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ἐκεῖνε, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους; sic αὐτέου, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ; ἐμαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.

Aorist. C. σκον, σκες, σκε, sine augmento I. & P. τύπτον, τύπτεσκον, &c. σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At verbis in ιζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον, { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjug.

Aori

	Sing.	Dual.	Plural.
orist.	α. α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
ræter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν. ατε, ασι.
			αμες, αντι. Dor. αν Bœ.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν; άατε, άασι. I. in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
usq	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	ην, η, Att. & Dor. εα, εε, Ion.		ειμες, D. εσαν, A, & I.

	Sing.	Dual.	Plural.
utur.	β. ῶ. εῖς. εῖ.	εῖτον, εῖτον.	ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
			ῦμες, ῦντι, εῦντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
æs. &	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
æt.			όντων, Att.
orist.	α. ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
orist.	β. ε, έτω	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
æs. præ.			
or. C. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
& C.			οιμες, Dor.
or. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε.		έαμεν, είατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	‖ ητον, ητον.	‖ ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. β. ε
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens. ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῦα, ὸς.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῦσα, ῦν.
αις, αισα, αιν. Æ. έων, έουσα, έον, I.

Aorist. β. ὼν, ῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμθα, εσθε, ο
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμθον, εσθον, έσθην. ‖ όμθα, εσθε, ον
εο I. όμεσθα D.
ου D.
σκου, σκετο. σκοντο P.

Aorist. β. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται ‖ όμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμθα, εσθε,
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται ‖ μθον, θον, θον ‖ μθα, θε, ται vel μεθ
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το. ‖ μθον, θον, θην. ‖ μθα, θε, το vel μεθ
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. ‖ θητον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θ

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ου, έσθω. || εσθον, έσθων. || εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, Att.
ου, Dor. Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.*

Fut. β. & οίμην, οιο, οίτο || οίμεθον, οισθον, σθην || οίμεθα, σθε, οιντο
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο I. & P.
Aor. α. είην, είης, είη. || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησαν.
& β. εῖμεν, εῖτε, εῖεν, Sync.
εῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aorist. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον, ασθον, άσθην. || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται. D.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Fut. β. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

Cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
Conjug. εῦμες, D. εῶτι & ῦντι. D. εῦτι. Æ.
Præs. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶντι, Do.
όω, ᾳ, άᾳς. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῦτον, ῦτον. ‖ ῦμεν, ῦτε, ῦσι.
ῦμες, ῦντι. D.
Imperf. 1. υν, εις, ει. ‖ εῖτον, είτην, ‖ ῦμεν, εῖτε, ουν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εῦν, D.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτην. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. υν, υς, υ. ‖ ῦτον, ύτην. ‖ ῦμεν, ῦτε, υν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω, ‖ εῖτον, είτων, ‖ εῖτε, είτωσαν.
ύντων, Att.
Præs. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poet. άντων, Att.
Præs. 3. υ, ύτω. ‖ ῦτον, ύτων. ‖ ῦτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν, A
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.
Præs. 2. ῷμι, ῷς, ῷ. ‖ ῷτον, ῴτην. ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη ῴητον, ῴήτην, ῴημεν, ῴητε, ῴησαν, D
Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν.
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præ

Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præs. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præs. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ην & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præs. 2. ᾶν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άᾳν, Po. ήμεναι, Po.
Præs. 3. ῦν, ήμεναι. At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν; Dor. όμμεναι, Po.

Desunt voces Passiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præs. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, εῖσι.
conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion. έντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον, ημεν, ητε, εντι, D.
Præs. 2. ημι, ης, ησι, ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præs. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præs. 4. υμι, ις, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, ῦσι.
υντι D.
ύασι I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εσαν.
Aor. C. 1. εα I. εε I. εν B.
ου, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, ασαν.
Aor. C. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν B.
ων, ας, α. At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ότην. ‖ ομεν, οτε, οσαν.
Aor. C. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον B.
ου, ους, ου.
Imperf. & υν, ις, υ. ‖ υτον, ύτην, ‖ υμεν, υτε, υσαν.
Aor. C. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἕςακα, ἕςαα I.
Aor. 6. 2. ἔςην ης, η ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ήτε, ησαν.
ςάσκον I. ἔςαν B.
Fut. α. 2. ςήσω, ςασῶ D.

Imperativus.

Præs. ετι vel εθι vel ες, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν.
α. D.
η. Æ. P.
ει, ειτο A.
Præs. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
η, A. α D.
Præs. 3. οθι vel ος, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσαν.
ου A. contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In. 1. είην, είης, είη. ‖ είητον, ειήτην. ‖ είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
In. 2. αίην, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
In. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη. Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per. Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι Aorist. 2. 1. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. άναι Aorist. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Per

Perf. ἑστακέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præs. 3. όναι. Aorist. 2. 3. ῦναι.

ὁμῶναι A. & D. ὁμῶναι. A. D.

ὁμῶν Ion. ὁμῶν Ion.

Præs. 4. ῦναι.

ὑμῶναι A. D.

ὑμῶν Ion.

Dialecti vocis passivæ verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εται.

conjug. ῃ Att.

εαι I.

Præs. 2. αμαι, ασαι, αται‖ἀμεσθον, ασθον, ασθον‖ἀσθα, ασθε,

conjug. ῃ Att. (ανται.

εαι I. ἑαται I.

Imperf. 1. ἑμην, εσο, ετο.

ἡμην, &c. Æ. εο I.

ει D.

ου A.

Imperf. 2. ἁμην, ασο, ατο. 3. Plur. ἱστέατο Ion.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. ὁμην, οσο, οτο.

ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. εσο, έσθω. Præs. in 2. ασο, άσθω.

ου A. ω A.

εο I. αο I.

ει D.

Præs. in 3. οσο vel ου Att. όσθω.

οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. β. 1. ἑμην, εσο, ετο, Aor. β. 3. ὁμην, οσο, οτο.

εο I. ου A.

ου A.

ει D.

Fut. α. 2. στήσομαι, στασεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. C. 1. σον, έσθω. Aor. β. 3. σον, όσθω
ατο 1. ατω A.
ω A.
σθω D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet θεν & δε pro θεν & θε, & contrà in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, retro; βαδαιάξ pro βαδαΐ; μόγις vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hic; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro ποτὲ, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὸ pro ἔνδον, intus; καλῶς pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκειν, si; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ὑπὸ, παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατὰ, ὑπαὶ pro ὑπὸ Poëticè; ποτὶ pro πρὸς, πὰρ pro παρὰ Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro ὐδαμῶς, nequaquam; ἀμηγέπη, quodammodo, quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulo, ὀπισρεφέως dolosè, ἐκτοπέως absurdè, sunt Ionum; ἦμος & τῆμος, cum & tum Doricorum, τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη alibi, pro ἀλλαχῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, pro ἐναντίον; ἄντιον coram, pro ἐνώπιον; πάρος ante, pro ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, pro ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέτα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, ineſt sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per. I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quàm plurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

Α'ΑΖω, exhalo. à ſono quem inter exhalandum edimus.

'Αδακω, noceo, lædo.

'Αδάσκαλος, non invidus, benevolus.

'Αδολέω, ῶ, i. 'Αντιδολέω, occurro, obvius fio.

*'Αδμὰ ſive ἄδμα, ἡ, ancilla, famula.

'Αδύδηλος, vanus, inanis.

'Αδρὸς, mollis. delicatus.

'Αγαθὶς, ίδος, ἡ, faſciculus fili

* 'Αγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

*'Αγαν, nimis, immodicè.

'Αγανακτέω, doleo, affligor.

'Αγαπάω, diligo, amo.

'Αγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

'Αγαῶ, demiror, invideo.

'Αγάλλω, orno, inſignio.

*'Αγγαρεῖοι, Regum nuncii.

'Αγγέλλω, nuntio.

A

*'Αγγος, τὸ, nomen generale, vas.

'Αγείρω ago, congrego.

'Αγορὰ, ἡ, forum.

*'Αγυιὰς, ἐως, ἡ, idem.

'Αγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

*'Αδαμαντον, τὸ, hamus.

*'Αδος, τὸ, vallis.

'Αδκύλη, jaculi genus.

'Αδκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

*'Αδκυρα, ἡ, anchora.

'Αδκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvaturæ.

'Αδκαὶ, ulnæ, plural. num.

'Αδκάλη, ἡ, ulna.

'Αδκοίνη, idem.

'Αγοδέω, immundus & ſordidus ſum.

'Αγοδὶς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* 'Αγρὸς, ὁ, ager, rus, ab 'Αρόω, aro.

'Αγείζο-

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἀγκα, ἡ, captura, venatio.
Ἀγκιστρον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχι sive ἄσχι, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄθλος, ὁ, certamen, labor.
Ἆεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἔθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ ὄν.
Ἄειρε, i. ζήτει, quære, in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄειδω, canto.
Ἀζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, ἀϊζηὸς, juvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, spiro.
Ἀθλίη & Ἀθλωᾶ, & Ἀθηνάα, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἰ vel αἴ, hei, heu, eheu.
Αἰάζω, lugeo.
Αἰγλὴ, fulgor, splendor, nitor.
Αἰδὼς, ὁος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo; interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἰμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper,

Item

Item signum cœleste, avis.

Αἴολος, varius, variegatus.

Αἰονάω, aspergo, perfundo.

Αἰπύς, altus, excelsus.

Ἄερω, apto.

Αἴρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Αἴρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam necto, copulo.

Ἀέρσις, elevatio, sublatio, erectio.

Ἀερτίχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄειρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quasi, ἀεὶ ἴσα.

Αἰσιμόω, insumo, impendo.

Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.

Αἴσσω, ruo, irruo, prosilio.

Αἴσσω, prosilio, subsulto.

Αἴσυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἴτης, mendicus.

Αἰτέω, peto, postulo.

Αἴτιος. αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est.

Αἰχμή, ῆς, cuspis, mucro.

Αἶψα, statim, celeriter.

Ἄϊω, Poët. audio.

Ἀκάτος, ὁ, genus navigii actuarii.

Ἀκέομαι, sano, medeor.

Ἀκος, medicina.

Ἀκή, cuspis, acies.

Ἀκμή, cuspis, acies, summum incrementum.

Ἄκανθα, spina.

Ἄκαινος & ἄκαινα, idem.

Ἀκανθος, ὁ, herba spinosa.

Ἀκκώ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulate recuso.

Ἀκόλουθος, pedisequus, comes.

Ἀκούω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἄκρος, summus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζών, ὀνος, jactator, glorioſus.

Ἀλέω, augeo, augmentum do.

Ἀλόα, locus apricus, & sole calens, calor, tepor.

Ἀλέω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, ῶσω, molo.

Ἀλάω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἀλης, sive Ἄλης, condensus, confertus.
Ἀλις, satis, abunde.
Ἀλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ᾶντος, farciminis genus.
Ἁλάομαι, salio, salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἀλὰς, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.
Ἀλῦται, lictores.
Ἀλφὼ vel Ἀλφάνω, invenio.
Ἀλφὸς, albus.
Ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
Ἅμα, simul, unà, cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.
Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἅμην, αἴρεσθαι, quod ligone fiat.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco; ex Ἀμαρτέω.
Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
Ἀμέργω, exugo, ex quo Μόργνυμι & Ὀμόργνυμι, abstergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἀμιλλα, certamen, contentio.
Ἄμμος, ου, ἡ, arena, Ψάμμος idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purpurea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
Ἀμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea.
Ἄμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
* Ἀμύμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἄν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios.
* Ἄνεμος, ventus, ab ἄω, spiro.
Ἀνδηρὸν, summitas, seu cacumen, & fluviorum labra, seu aggeres.
Ἀνήνδλω, quasi ἀναίνδλω, impu-

impudenter, licenter.
Ἀνά, sine, absque.
Ἀνεψιός, consobrinus, patruelis, fratris v. l sororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
*Ἀνήρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ. Poët. non virilis.
*Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quod cito crescat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, vespa.
*Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
*Ἀνία, mœror, ex ἰάω, sano.
Ἀντά, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντί, pro.
Ἀντίος, adversus, ex adverso.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία sentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἀνύξ, υχος, ὁ, Poët. ambitus circumferentia.
Ἀνύω, Poët ἀνύτω & ἀνύπτω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, supra, sursum.
Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.
Ἀξίνη, ascia, securis.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἆορ, ορος, τὸ, ensis.
Ἅπαξ, semel.
Ἀπατάω, decipio, seduco,
Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλή, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπό, ab vel abs.
*Ἀπόλλων, quasi Ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλός, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
*Ἀπείξ, firmiter, à πείω.
Ἄρα, utique, profectò, itaque.
Ἀρά, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
*Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiū accederent.
Ἄρης, Mars.
*Ἀρετή, virtus, quasi ἐρατή, amabilis.
Ἀράβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, idem & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis
Ἀραιός, rarus, tenuis, unde ἀραχνης, araneus.
Ἀργός, ὸς, albus, candidus.
Ἀργεννός, ὴ, ὸν, idem.
*Ἄργυρος, argentum, ab ἀργός, quod candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἀρκτος,

*Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.
Ἄρκυς, rete.
Ἀρνέομαι, recuso, nego.
Ἀρόω, ώσω, aro.
Ἄρπη, falx.
Ἄρρην, ἄρσην, mas.
Ἄρνυμαι, capio, recipio.
Ἀρτηρία, spiritus semita, arteria.
Ἄρτι, modò, paulo ante.
Ἀρχὴ, principium, exordium.
Ὑπάρχω, initium do, sum.
Ἄρω, apto, congruo.
Ἄρθρον, artus, articulus.
Ἀρτάω, appendo, suspendo.
Ἄρτιος, integer, incolumis.
Ἀρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
Ἄρωμα, adoramentum, aroma.
Ἀσελγὴς, έος, petulans, improbus.
Ἄσις, ἡ, limus.
Ἄσβολος, & ἀσβόλη, fuligo.
Ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκὸς, utris, saccus.
Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.
Ἀσπίζω, defendo.
*Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.
Ἄστυ, τὸ, urbs.
Ἄσωτος, qui servari nequit.
Ἀταλὸς, tener, de ætate.
Ἀτάω, lædo, noceo.
Ἀτάσθαλος, improbus.
Ἄτη, noxa, damnum, clades.
Ἀτρεκὴς, verus, certus.
Ἄτος pro ἄατος, insatiabilis.
Ἀτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
Αὐγὴ, splendor, lux.
*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.
Αὐχὴν, ένος, cervix.
Αὔω & ἀΰω, clamo.
Ἀφελὴς, έος, simplex, integer.
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρὸς, spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
Ἀχλὺς, caligo.
Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
Ἄω, flo, spiro.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
*Αὔω, flo, splendeo, fulgeo, unde ἠὼς, aurora.

Βάζ

Βάζω, Poet. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαδίζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, eo, gradior.
Πεζέβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἄμβλυς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεύς, Rex, quasi βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φασὶ κατὰ ὀφθαλμοὺς κτείνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδύλλω, mulgeo, fugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βήξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλαισὸς, cui membra sunt resoluta, propriè σκαιλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὼ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὸν, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè, βῶς, bos, vacca.
Βόσκω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρέγχος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βρίθω, ingraveſco, ſum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥότος, ἀπὸ τῆς ῥοῆς, fluxus, quod nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύσσος, ὁ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

Γ

Γαῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλακτος, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπες, merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quaſi γῆ ὁρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὕδατι, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cogneſco.
Γλάφω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλάγος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμα, ſeu γλήμη, ἰδὲ quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γυνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γρῖπος & γρῖφος, rete: etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel ἀγρεὺς, piscator.
γράω, ἐσθίω, comedo.
γρῦ vel γρῦ, sordes quæ sunt sub ungue.
γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco
Γρώνη, taberna, ex γράω.
γύα & γῦα, arvum, via, fossa.
γύον, membrum.
γυόω, membra frango.
γυὸς, claudus, mutilus.
γύαλον, cavus.
γεγγύη, sponsio ex promisso.
γεγγυος, præs.
γυμνὸς, nudus.
γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.
γρὸς, curvus, rotundus.
γωνία, angulus.

Δ

Δαείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.
δαίω & δαίομαι, divido.
δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.
δαΐς, ίδος, ἡ, fax.
δαίω, comburo, incendo.
δάκνω, à δήκω, mordeo.
δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam infit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, solum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.
Δασὺς, densus, consitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, vero.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus.
Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δέννος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aspicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sané: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutum, victus
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, έος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκροος, δίκρους bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος servus, à δόλος, qui servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δὸρξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δύνω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio, cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

*EHe, dolentis adverbium.
*Ελεγος, lamentatio, legiacu

legiacum carmen.
Ἐλελεδ, acclamatio bellica.
Ἑ, se, pronomen.
*Ἔαρ, ver: ab ἕω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, sino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔθω & ἐθίω, idem.
Ἕζομαι, sedeo.
ἕζω, sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
Ἐθλὸς, bonus, quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, sponte malus.
ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
ἐ, si: ἐὰν, idem.
ἴδω video.
ἴδος, facies.
ἀΐδης & ᾄδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
εἴκω, similis sum.
εἰκὼν, ἡ, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
ἕκω, cedo, non repugno.
ἑλέω, ήσω, & εἷλω, coarcto, concludo.
ἑλέω, verso, volvo.

Εἷλαρ, ρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, sum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἶτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ες, ad.
Εἷς, unus; μία una; ἓν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Εἶτα, postea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinsecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quisque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἕλη, calor solaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho
Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
Ἑλώριον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, non trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occido, spolio, corrumpo
Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poet. in.
Ἔνθα, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἓν, in unum connectit.
Ἔνρος, lana, quod connectitur
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἕνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ῦ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόθω, concutio, agito.
Ἑξῆς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festi dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator
Ἐπιπολῆς, in superficie, summitate.
Ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἔπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον opus, factum, res.
Ἀργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde ἐέργω, ἐργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐρίκω, idem.
Ἐρέπτω, edo, vescor, de bestis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, rego.
Ἔρευθος, rubor.
Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρεθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινὺς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἑρύω, traho.
εἱρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, ους, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & πίθημι, benè pono.
Εὐθυάω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴαχω & ἀχέθω, habeo.
Ὀχεὺς, έως, retinaculum.
Ὀχὴ, cibus, εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔσχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Εἷμα, ατος, τὸ, indutus, pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζᾶ & Ζάω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνυμι & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à sono literæ ζ, to seeth.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina subacta.
Ζωμὸς, jus, jus esculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἢ Vel, aut, sive, an, quam.
Ἦ, certè, profecto.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præco.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς jucundus, suavis, dulcis.
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ες, sibi placens, arrogans, superbus, sibi pulcher.
Ἄδην, abunde, ad satietatem usque.
Ἄδω, satio, expleo.
Ἥδω, suavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα et Ἔεδνα, τὰ, munera quæ sponsus dat sponsæ, ut dos, unde ἄεδνος, id est, Ἄκοσμος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto, sacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, to strain liquor.
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies, ἧκιστος, minimus.
Ἠλιθα, frustra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, sol: quasi σῆλος, clarus.
Ἠλύγη, id est, σκιὰ, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, mansuetus.
Ἡμος, quum, quando: cui respondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἡρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, semideus, ab ἀρετὴ, virtus.
Ἧσσων, ἧσσον, minor, usitatius in neutro genere ἧσσον.
Ἡσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, splendeo.
Ἦχος, ὁ, sonus.

Θαάσσω

ΘΑάσσω, sedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia salsū
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, sepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præsentia, à θέρω, calefacio
Θεάομαι, specto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi consultor.
Θεράπων, minister, servus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æstas.
Θέω, θέσομαι, curro.
Θοὸς velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλις, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, stupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θύασος, chorus mulierum Baccho, aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω. contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θαύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, sordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, salio, insilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo.
Θράω, sedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, susurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρὰξ, θρὴξ, Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, superstitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, ostium.
Ἀθύρω, ludo, lusito.
Θύω, macto, sacrifico.

Θύω

Θύω & θυίω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, multa, damnum.
Θώπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum: annus qui in se volvitur.
Ἰδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
ἵημι, jaceo, jaculor.
ἴνημα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφέλμιν, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἰκανὸς, idoneus,

Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἶλλος, oculus, ab ἑλίσσω, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὺ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ ὄ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπτημι, volo, as.
Πέτομαι, & πέτημαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo,
ἴπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπύω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
* Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, malus navis.

Ἰχθὺς,

Ἰσχίς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier venefica.
Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis, & aquosa humiditas.

K

Κάδος, mensura frumentaceæ genus, unde κάδη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Κᾶρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Καλὸς & κάλως, ω, vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inuſit.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ ἡ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, flacceſco, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
* Ἀγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος, & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Καυθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάωσις, aperi
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπτω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κεραυὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, ἀπὸ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id eſt, cum duobus oſſibus, quorum uni nomen eſt πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de ſtirpibus,

Κάρφω, ficco, arefacio.

Κάσις, frater, ſoror, conſobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adverſus, in.

Καυλὸς, caulis, ſcapus, thyrſus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

Καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, ſcindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, ſatietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλαθος, ὁ, via, ab ἐλαύνω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, ſtimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμὶς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κεράω, miſceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæſtus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius texetorius.

Κέρκος, canda.

Κέρχω, exaſpero.

Κεύθω, occulto, abſcondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inuſit. ex quo κεῖμαι, jaceo, ſitus ſum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & καίω, & κήω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ἡ, ſors, fatum, à κείρω, ſcindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ. piſcis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, ſeu cetus.

Κίδης, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κισσάω, faſtidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, ciſtula, capſula.

Κιχάω & κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ωνος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κῶς columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδος, ramus.
Κλάω, frango, & κολόω.
κλάζω, clamo.
* Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
Κλῆρος, ὁ καὶ ἡ, fors.
Κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ῆ, scala, gradus.
Κλόνος, ὁ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδών, & κληϊδών, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκός, ᾶ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, κωμῳδός, λάλος, πολυσήμων, ἀπατεών, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
Κοῖλος, cavus.
Κοινός, communis.
Κύριος, princeps, dominus.
Κολάζω, punio, castigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφή, cibus.
κόλαξ, adulator, assentator.
Κολόω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas subeo.
Κολωνός, cumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κόμη, coma, compta cæsaries.
κομψός, scitus, elegans.
Κόνδυλος digiti articulus. & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ῆ, pulvis.
κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορός, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ῆ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορυνή, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente repositа.

Κοτύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦρος, levis.

Κοφίδη, ramus ficulnus.

* Κραίνω, impero, & κρατύνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κείζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ἴδος, basis, fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ίδος, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, the temples of the head.

κρυνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cæruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto: osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

* Κύμβος, cavus recessus: unde κύμβη, cymba.

Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κῦρος,

κῦφος, gibbus, vas concavum.

κυρτὸς, curvus, gibbosus.

* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.

Κύρω, incido.

κυρῶ, contingo, & sum.

Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.

Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.

* Κύων, νὸς, ὁ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.

Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.

Κῶλον, membrum, specialiter pes.

Κωλύω, impedio.

Κῶμα, somnus profundus.

* Κῶμος, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.

* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.

Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia

* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.

Κῶνος, conus, turba, meta.

Κώπη, remus.

Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.

Κὼς, ovinum vellus.

Λαπάλλω, fabulor, garrio.

Λαφὲς, surdus.

Λ A, auget in compositione.

Λᾶας, lapis, saxum.

* Λαιμὸς, nimium vorax, quasi λίαν βορός.

Λαγαρὸς, largus, gracilis.

Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.

Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.

Λάχος, εος, sors.

* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.

Λάζομαι, prehendo, arripio.

λάζυμαι, idem.

λάζω autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.

Λαμπάζω, decipio & scortor.

Λαιμὸς, guttur, gula.

Λάκκος, fossa, fovea.

Λαλέω, loquor.

Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.

Λάμπω, luceo, splendeo.

Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.

* Λαὲξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.

* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.

Λάπτω, lambendo bibo.

Λαπάζω, evacuo.

Λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐλλα-

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ, servus, serva: famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, languo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

λέγομαι etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεῖα, præda, corpora quæ capta sunt.

Ληΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδατι λείβεσθαι.

λίβω, idem quod λείβω.

λίψ, petra; unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Ναλειμὴς, à νάω, privativa partic. & λείπω, indefinens assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus quod eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λυγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀπάτωρ, qui ἄλαστα, pertraxit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω. λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu vivax animus, à λάω, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramina, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆνος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆρος, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor.
λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, in curvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λούω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω
Λωφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, sunestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor pulverulentus, sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes: quasi λοῦμα, ex λούομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
Ἄλυσις, εος, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λαΐστος & λῶστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

Μαζὸς, mamma.
Μαλὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μαστεύω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω
μάνης, ου, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valdè, multùm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάρσος, ὁ χὴν, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάσσω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαστὸς, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ῆ, flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μὴ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μεριμέρω, cura, anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo, & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλαν, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio con-

Μελεδαίνω, ἐπιμελέομαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίαω, mellitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, cõqueror, accuso.

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehemẽter.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, unà cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχεις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus arbor: malum, pomum.

Μῆλον ovis, pecus, malum.

Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.

Μλωη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μλωύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, femen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγγύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μισύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces,

Μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόγος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσκω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφω, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μύλλον, i. κύλλον, curvum.

Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, ηκος, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μωλύω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, numquid, utrum.

* Μωρὸς & Atticè Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, νὸς, navis, à Νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, nectar, potionis genus, vinum ex permixtis savis & adoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νάω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
Νῆστις, jejuniũ, ex νὴ & σῖτος.
νήφω, sobrius sum.
Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοπὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa; nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νὼ, privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticé.

O

ΟΑρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: undè ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles.
Ὄγκη, angulus, seu uncus: & magnitudo, amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, via.
*Ὀδοὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
*Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris
Ὄζω, oleo.
Ὄθη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθεύω, curo.
Οἳ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἶ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἄπροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
*Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἷος, solus.
Ὄκρις, idem quod ἄκρις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, sive ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia,
*Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὄλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὅλος, sanus; & crispus, item noxius.
*Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῖος φύρομαι.
*Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
*Ὄμβρος, imber, pluvia, qua

quasi ὁμόῤῥους, simul defluens.

*"Ομηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante, ἀκολουθεῖν.

"Ομηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, vatum Pieriis ora rigantur aquis.

"Ομνυμι & ὀμνύω juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

'Ομὸς, similis: &, idem.

ὅμιλος, cœtus, multitudo.

'Ομφαλὸς, umbilicus.

"Ομφαξ, ὁ, ἡ, uva acerba.

"Οναρ, somnium, insomnium.

"Ονημι juvo, prosum.

'Ονειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

"Ονος, asinus.

'Ονομὰ, nomen.

"Ονυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, prosequor, præbeo.

Ὀπηδὸς, & ὀπηδέω, comitor.

"Οπις, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, à tergo.

Ὅπλον armum, ὅπλα, arma: ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

'Οπότε, quando, ὅπως, ubi.

'Οπτάω, torreo, asso.

"Οπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*'Οφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

'Οπτύω, conjugem habeo.

'Οπώρα, autumnus.

'Οράω, video, cerno.

*'Οργὴ, ira, ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

'Ορέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

'Ορθὸς, rectus, porrectus.

"Ορθρος, tempus matutinum.

'Ορμὴ, impetus.

"Ορνις, θος, ὑ, avis, ales.

"Ορος, τὸ, mons.

"Ορος, ὁ, terminus, limes.

ὀρρὸς, serum lactis.

ὄρρος, pars corporis.

'Ορταλὶς, pullastra, gallina.

'Ορύσσω, fodio.

'Ορφανὸς, orbus, pupillus.

*"Οσσα, tenebræ, ab ἐσάω, tego.

'Ορχέομαι, salto, tripudio.

"Ορχις, testiculus, testis.

"Ορω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

"Οτλος, ærumna, labor.

ὄρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὄχεὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅσις, quicunq;.
Ὅ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὀσέον, ὀσοῦν, os.
Ὀστρακον, teſta.
Ὄσσα, vox.
Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, qua voce includitur etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρωίω, incito, adhortor.
Οὐ, ὐκ, ὐχ, & ὐχὶ, non.
Οὐδαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὴ, cauda.
Οὐρανὸς, cœlum, quaſi ὁρατὸς, quod fit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
Ὦας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: alias augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus,
Ὀχέω, admiſſarium admitto, quum de femineo ſexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλίω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox fama.
Ὀψὲ, ſerò, longo poſt tempore.
Ὄψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παῖς, ἄϊδος, ὁ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
πάλιν, iterum, rurſus.
πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, a, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, prius: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πάθημα, patior, ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Παπάζω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρῳὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, parvus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πούς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

* Απορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito, vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποείζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

Ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πλάζω, propinquo

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.

* Απλαγος & * Απλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

πομπὴ miſſio, deductio.

πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſè aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφορος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πετάννυω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέτασγον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήγνω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
Πιδαξ, idem.
Πηλαχιαμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πηνὶς, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus; χειρὶς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu, λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πινὸς, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλαξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὺ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὁ, later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολυέτος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis, ut λοέω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quilibet curator, quasi ποίη μήλων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam, quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροποσθίον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Πὺς, ποδὸς, pes.
Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβις, εος, ὁ, legatus.
Πρέσβις, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, antè.
Πρίω seu Πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωῒ, mane.
προῒ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτὸξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πὺξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus, etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
Πτύω, spuo, excreo.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθῶ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, urbs

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.
πύσεις, nuncii sermones.
πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πυὸς, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πυὼν, pus: πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρεῖον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.
πυρὰ, rogus.
πυῤῥὸς, rufus, rutilus.
ὁ πυρὸς, qui secundò assatur.
πύργος, turris.

Πυρὼν, ῶνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύμυον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ, ἡ, πῶλον, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjúngens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

* Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαίω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία

Ῥαχία crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel ῥέγκω, sterto, factum per Onomatopœiam.

Ῥέζω, facio, etiam sacrifico.

Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ῥέμβη, vagatio, erratio.

Ῥέπω, vergo, propendeo propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, fluentum.

Ῥαίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ῥαδάμιγξ, gutta.

Ῥόθος, undarum sonitus.

Ῥὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.

Ῥινὸς, ὁ, ἡ χὴ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ῥίζα, ης, radix.

Ῥὶν, νὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, lima.

Ῥίπτω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω, & ῥοίζω, latro.

Ῥόσος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ῥυθμὸς, numerus.

Ῥύπος, τὸ, sordes.

Ῥύπτω, sordes eluo.

Ῥώω, confirmo.

Ῥώμη, robur.

Ἐῤῥωμαι, valeo.

Ῥὼψ, ωπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σ Ἅλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σαὰρξ, caro.

Σάπω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie, & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειριάω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito.

σίω,

σέω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud ἔρρει τὰ κηλὰ, Μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπῶλθε, τέθνηκε, perière honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὶς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, ὃθεν τὸ σίνεσθαι τοὺς ὤπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαιρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλήω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.
Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.
Σκέπω, tego, operio.
Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.
σκευάζω, inſtruo, orno.
Σκηνὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.
Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; & σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.
Σκιὰ, umbra.
Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.
Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum ϛαυρὸς & χάραξ.
* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.
Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo, ſæpe de tenebris nocturnis.
Σκύζω, ad iram concito, irrito.
σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.
Σκύμνος, catulus leonis.
Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.
Σκώληξ, ηκος, vermis.
Σκώπτω, cavillor, illudo, irideo aliquem dicteriis.
Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.
Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.
Σμιλεύω, ſcalpello amputo.
Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.
σμυχερὸς, ærumnoſus.
Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.
Σοφὸς, ὴ, ſapiens, prudens.
Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.
Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.
Σπαράσσω, lacero, lanio.
Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.
Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.
Σπάω, traho, attraho.
Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulſum eſt.
Σπεῖρα, ſpira: ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſe redeuntes.

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis arnspices considerabāt.
Σπλήν, ηνός, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σπολάς, άδος, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra, sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις constructa est
Σταλάζω, stillo.
σταλαγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine.
στοχάζομαι, collimo, & rectà ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam stirpes, stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, spiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, strigil.
στλεγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτμα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στοργὴ, γῆς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵστημι, id est, firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

ςραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper: item acutus. At ςρῆνος, luxus, fastus, deliciæ, unde ςρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴςρου θεῖν viz. ad venerem, Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. ςύξω, à ςύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

ςύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cũ, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem: vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ῖδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio; pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

Τ Αλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αντος, miſer, ærumnoſus.

Οἰμοι τάλας, heu mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus, condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi πατεινὸς, depreſſus, humilis, non multum à terra aſſurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων ſuperbus.

Τάπης, ητος, ὁ, ἡ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχεα, inferiæ, juſta.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

τερφήμων, ονος, mollis.

τραύω, vulnero, ſaucio.

τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρήω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω & τρίω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, orior, facio.

τέλλομαι, exiſtio, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τέρδω, comedo, rodo, ſen arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έως, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis,

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τέκτων, fabrico, struo.
Τυγχάνω, sum, consequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαιλη synonyma sunt, à τέφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, sartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, servo, conservo, tueor.
Τιθασὸς, cicur, mitis.
τιθασεύω, cicuro.
τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
τίθημι, à τθέω, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo. Aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum strues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, institutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, stercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quispiam.
Τίω, honoro, magni æstimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τίμημα, mulcta, pœna, etiam census.
* Τιτᾶνες & πλῶτες, Dæmones quidam à Iove è cœlo sub terram detrusi, à πλαίνω, ulciscor.
Τοῖχος, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax sum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, absurdus.
* Τράπεζα, mensa; quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, asper, confragosus, cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, absumo.
τρίβος, ὁδὸς, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
βρέφος, εος, τὸ, alumnus.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδέομαι,

Ἀναδρεμὴ, Sublatio in altum.

τρόχος, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὁ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τείζω, stride.

Τρύξη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoq; superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω, & τυρδάω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τύτθος, ὁ καὶ ἡ, parvus.

Τωτός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ, vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὸν, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur, ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Υἱὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus, quasi λύπον, quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω, & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρώς, sudor.
ἱδρῶ, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΆγω, φήγω, edo, comedo.
φαιδρὸς, hilaris, alacer.
φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
φαλακρὸς, calvus.
φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.
φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
* φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.
φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
φάτνη, præsepe, stabulum.
φαῦλος, vilis; etiam malus, improbus.
φαύλως, malè, difficulter.
φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
φείδω, dico, memoro, commemoro, expono. At φείδομαι, cogito.
φάω & φάζω, occido.
φένω & φονεύω, idem.
φέβομαι, fugio, metuo.
φέγος, τὸ, splendor, lux, lumen.
φείδομαι, parco, ignosco, misereor.
φελλὸς, suber.
φένακξ, impostor; etiam derisor.
φενακίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.
* φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.
* φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aorist. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
φεῦ, heu, eheu.
φεύγω, fugio, fugam capio.
φήμη, loquor, vel sonum edo.
φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
φθίω & φθίνω, idem quod θείρω, deficio, tabesco.
φθειὶς, ρὸς, pediculus.
* φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.
* φιάλη, ἀπὸ τοῦ πίνειν ἅλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.
φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

ſcella, capiſtrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, Φλύζω, idem.
Φλύαρος, nugator.
Φλέψ, βός, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ίγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* Φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & φρήσσω ſepio, munio.
Φράγμα, ſepimentum.
Φρέαρ, ἄτος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis ſedes.
Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.
* Φρῆδος quaſi φρόδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.
Φρυάττομαι fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde fucus Latiné: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.
Φύλη, tribus.
Φύλλον, folium, frons frondis.
Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, ſufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.
Φύσις, enaſcentia, natura.
Φωρύω & φώρυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς ſive φωλεὰς, luſtrum, antrum.
* Φωνὴ, vox; quaſi φῶς νόος, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος ου, ſpeculator, explorator.
Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ Α΄ζω, vel potius, χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω, inusitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χάσμη. hiatus, oscitatio: etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.

χλιὼ, νὸς, ὁ ἡ ἥ, anser.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάρισες. veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, silex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τῆς χαλᾶν ἵνας.

Χαλίκρασος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicios us, noxiùs, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.

* Χαλκὸς, κὸς, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & Χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.

χάραξ, sulcus, fossa.

Χάρτης, charta, ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυῶδης, laxus, fungosus.

Χέζω, caco.

Χεζανάστη, cacandi necessitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χειρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ὑ, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper: & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.

Χέω, F χόσω & χαύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έως, & χοῦς, οὸς, congius, mensura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω χῶν, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χωίω, idem quod χέω.

Χύτρος & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλός, succus.

Χηλή, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθών, ονὸς, ὁ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιών, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, undè Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, ὑός, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam tilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba, virens, à κείρω, quòd resecatur.

Χρέω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χρήομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεῶν, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis,

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία indigentia.

χρείω autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρῄζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inun-

go,

Χάζω, vel potius, χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.
Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω, inusitato.
χάος, τὸ, hiatus, chaos.
χήμη. hiatus, oscitatio: etiam ostrei genus, & mensura liquidorum.
χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.
Χαίρω, lætor, gaudeo.
χαίρομαι, idem.
Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.
χάριτες, veneres.
Χαίτη, juba, propriè equi.
Χάλαζα, grando.
Χαλάω, laxo, remitto.
Χάλιξ, silex.
* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν ἶνας.
Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.
Χαλινὸς, habena, frænum.
Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.
Χαλεπὸς, perniciosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.
* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.
Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & Χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.
χάραξ, sulcus, fossa.
Χάρτης, charta, ex papyro.
Χατέω, egeo, opus habeo.
Χαῦνος, laxus, fungosus.
Χέζω, caco.
Χεζανάγκη, cacandi necessitas.
Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.
* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.
Χείρων & χερείων, deterior, pejor.
* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.
Χέλυς, ἡ, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.
Χέῤῥος sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper: & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.
Χέω, F χέσω & χεύσω, fundo effundo, diffundo.
Χοεὺς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, mensura liquidorum.
Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: etiam aqualis, vas aquarium.
Χόω, & χώννυμι, F. χώσω χοῦν, educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χωίω, idem quod χέω.

Χύτρα & Χύτρη, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλός, succus.

Χηλή, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθών, ονδς, ὁ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλός, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιών, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, undè Χλαμύς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερός, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, ὑός, porcus, sus.

Χολή, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδή, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda qua arcus intenditur.

Χορός, chorus, vel chorea, trīpudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba, virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χρήω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χρήσομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεών, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεών, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoq; causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis,

Χρειώ, Ion. χρεώ, pro χρεία indigentia.

χρείω autem vaticinor.

χρή, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inun-

go,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χρύζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim: etiam ſingulatim, unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ

ΨΆω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo. ψαίω, idem. ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαλάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quod minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίδυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τό, æstus, seu calor.

Ψυχή, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὦβή, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠστής, impulsor.

Ὠκύς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανός, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμός, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

*Ὦμος, humerus, quasi ὠμῴων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

*Ὠόν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἵως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὤχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS
Mensium Græcorum.

QUod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Ianuarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ελαφηβολιὼν, Februarius; ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Athenienſium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanū, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιροφόρια festum celebrabatur, quo umbraculū ex arce Athe-

nis

is solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιὼν, Iunius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter βοηδρόμια, festū quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων στεφεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεχήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου secundam μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι· tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiā ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετρὰς, πέμπτη, seu πεντὰς, & ita deinceps, nisi quod primi cujusq;

mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσταμένου & μεσουντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένου, secunda, tertia; & πρὸ τρίτης, δευτέρας μεσουντος, undecima, duodecima: in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, ἑνάτη, ἐννάτη φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὲρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γλω	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γς	γς	δην	δην
γα	γα	γει	γςι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γων	γυν	δρ	δς
γας	γας	γω	γω	δυ	δυ

δυν	δυν	μαι	μαι	πυ	πυ
δω	δω	μαν	μαν	πω	πω
ει	ει	μαρ	μαρ	ρα	ρα
εἶναι	εἶναι	μαυ	μαυ	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
ἐν	ἐν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σαρ	σαρ
ἐστι	ἐστι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ερ	ερ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μω	μω	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἷον	οἷον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρα	παρα	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καυ	καυ	περι	περι	σπ	σπ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	σπε	σπε
κν	κν	πν	πν	σπει	σπει
κο	κο	πο	πο	σπη	σπη
κρ	κρ	πρ	πρ	σπι	σπι
κυ	κυ	πρα	πρα	σπο	σπο
κω	κω	προ	προ	σπυ	σπυ
λλ	λλ	προω	προω	σπω	σπω
μα	μα	πτ	πτ	σσ	σσ

σα

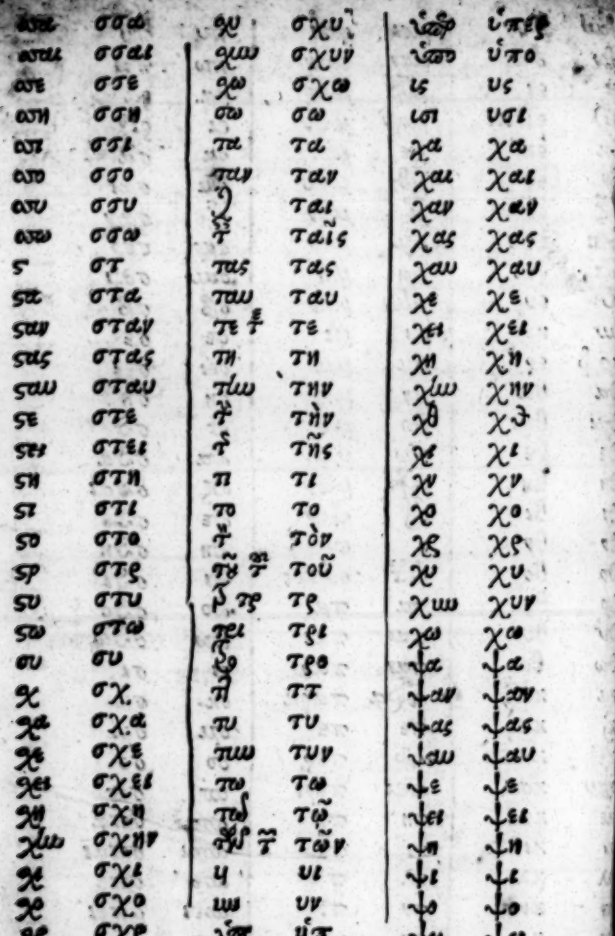

ϭϭα	σσα	ϫυ	σχυ	ὑπερ	ὑπερ
ϭϭαι	σσαι	ϫυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
ϭϭε	σσε	ϫω	σχω	ις	υς
ϭϭη	σση	σω	σω	ισι	υσι
ϭϭι	σσι	τα	τα	χα	χα
ϭϭο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
ϭϭυ	σσυ	ϯ	ται	χαν	χαν
ϭϭω	σσω	τ̃	ταῖς	χας	χας
ϛ	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
ϛα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
ϛαν	σταν	τε τ̃	τε	χει	χει
ϛας	στας	τη	τη	χη	χη
ϛαυ	σταυ	την	την	χην	χην
ϛε	στε	τ̀	τὴν	χθ	χθ
ϛει	στει	τ̃	τῆς	χι	χι
ϛη	στη	τι	τι	χν	χν
ϛι	στι	το	το	χο	χο
ϛο	στο	τ̀	τὸν	χρ	χρ
ϛρ	στρ	τοῦ τ̃	τοῦ	χυ	χυ
ϛυ	στυ	τρ τρ	τρ	χυν	χυν
ϛω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψα	ψα
ϫ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
ϫα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
ϫε	σχε	τυν	τυν	ψαυ	ψαυ
ϫει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
ϫη	σχη	τῶ	τῷ	ψει	ψει
ϫην	σχην	τῶν τ̃	τῶν	ψη	ψη
ϫι	σχι	υι	υι	ψι	ψι
ϫο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
ϫρ	σχρ	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω

FINIS.